

UZASADNIENIE

K. W. (1) został oskarżony o to, że:

1. W dniach 28/30 listopada 2013 roku w (...) na parkingu niestrzeżonym przy ul. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia z samochodu marki (...) o nr rej. (...) dwóch spryskiwaczy reflektorów przednich, czym spowodowano straty o wartości 1351,43 złotych na szkodę A. G., ***to jest o czyn z art. 278 § 1 k.k.***
2. W dniach 09/10 grudnia 2013 roku w (...) na parkingu niestrzeżonym przy ul. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia z samochodu marki (...) o nr rej. (...) dwóch spryskiwaczy reflektorów przednich, czym spowodowano straty o wartości 2007,93 złotych na szkodę firmy (...), ***to jest o czyn z art. 278 § 1 k.k.***
3. W dniach 06/11 grudnia 2013 roku w nieustalonym miejscu w (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia z samochodu marki (...) o nr rej. (...) dwóch spryskiwaczy reflektorów przednich, czym spowodowano straty o wartości 2333,74 złotych na szkodę P. M. (1), ***to jest o czyn z art. 278 § 1 k.k.***
4. W dniach 13/14 grudnia 2013 roku w (...) przy ul. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia z samochodu marki (...) o nr rej. (...) dwóch spryskiwaczy reflektorów przednich, czym spowodowano straty o wartości 1276,56 złotych na szkodę firmy (...), ***to jest o czyn z art. 278 § 1 k.k.***
5. W dniach 06/07 grudnia 2013 roku w W. przy ul. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia z samochodu marki (...) o nr rej. (...) dwóch spryskiwaczy reflektorów przednich, czym spowodowano straty o wartości 748,68 złotych na szkodę P. L., ***to jest o czyn z art. 278 § 1 k.k.***
6. W dniach 04/05 stycznia 2014 roku w (...) przy ul. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia z samochodu marki (...) o nr rej. (...) dwóch spryskiwaczy reflektorów przednich, czym spowodowano straty o wartości 1866,40 złotych na szkodę L. K., ***to jest o czyn z art. 278 § 1 k.k.***
7. W dniu 6 grudnia 2012 roku w (...) przy ul. (...) dokonał włamania do samochodu marki (...) o nr rej. (...) poprzez wybicie szyby w pokrywie bagażnika o wartości 1980 złotych a następnie kradzieży z wnętrza bagażnika laptopa marki (...) o wartości 2100 złotych wraz z torbą o wartości 400 złotych na szkodę K. J., oraz umowy z bankiem (...), karty kodów do robienia przelewów, powodując łączną stratę o wartości 3065 złotych na szkodę A. K. (1), ***to jest o czyn z art. 279 § 1 k.k.***
8. W dniu 6 grudnia 2012 roku w (...) przy ul. (...) dokonał włamania do samochodu marki (...) o nr rej. (...) poprzez wybicie szyby w tylnych lewych drzwiach o wartości 309 złotych a następnie kradzieży z wnętrza nesesera o wartości 300 złotych z zawartością portfela o wartości 150 złotych, dowodu osobistego, prawa jazdy, karty emeryta, 3 kart kredytowych banku (...), dowodu rejestracyjnego, 8 sztuk pamięci przenośnych o wartości 800 złotych, pióra wiecznego marki W. o wartości 400 złotych, dokumentów, czym spowodował łączną wartość strat 2431,72 złotych na szkodę M. H. i Fundacji (...), ***to jest o czyn z art. 279 § 1 k.k.***
9. W dniu 3 grudnia 2012 roku w (...) przy ul. (...) dokonał włamania do samochodu marki S. (...) o nr rej. (...) poprzez wybicie tylnej szyby o wartości 2655,39 złotych a następnie kradzieży z wnętrza samochodu torby sportowej marki (...) z zawartością butów sportowych marki (...), czterech koszulek z krótkim rękawem, spodni w kolorze czarnym, dwóch bluz sędziowskich marki (...), dwóch gwizdków sędziowskich, dokumentów sędziowskich, czym spowodował straty o wartości 500 złotych na szkodę A. F. (1) oraz 3719,77 złotych na szkodę firmy (...) S.C. A. Z. A. F., ***to jest o czyn z art. 279 § 1 k.k.***
10. W dniu 3 grudnia 2012 roku w (...) przy ul. (...) dokonał włamania do samochodu marki L. (...) o nr rej. (...) poprzez wybicie tylnej lewej szyby o wartości 598,48 złotych a następnie kradzieży z wnętrza samochodu torebki damskiej o wartości 400 złotych z zawartością skórzaney kosmetyczki marki (...) wraz z kosmetykami o wartości 600 złotych,

okularów korekcyjnych (...) o wartości 1500 złotych, przenośnego nośnika danych o wartości 50 złotych, dowodu rejestracyjnego samochodu marki (...) o nr rej. (...), powodując łączną stratę o wartości 2550 złotych na szkodę B. K. i M. K. (1) oraz 848,48 złotych na szkodę firmy (...) Sp. z o.o., **to jest o czyn z art. 279 § 1 k.k.**

11. W dniu 5 grudnia 2012 roku w(...)przy ul. (...) dokonał włamania do samochodu marki (...)o nr rej. (...) poprzez wybite szyby tylnej lewej o wartości 1450 złotych a następnie kradzieży z wnętrza samochodu laptopa marki (...)wraz z ładowarką o wartości 1372 złotych, torby na laptopa o wartości 200 złotych, ładowarki do telefonu marki (...)o wartości 50 złotych oraz dokumentów firmowych na szkodę firmy (...) Sp. z o.o. oraz ładowarki do telefonu marki(...)o wartości 50 złotych, dowodu rejestracyjnego, czym spowodowała łączną stratę o wartości 2015 złotych na szkodę A. S., **to jest o czyn z art. 279 § 1 k.k.**

12. w dniu 5 grudnia 2012 roku w (...) przy ul. (...) dokonał włamania do samochodu marki(...)o nr rej. (...) poprzez wybite szyby tylnej prawej, a następnie usiłował dokonać kradzieży nieustalonego mienia, czym spowodował stratę w wysokości 699,71 złotych na szkodę A. D., **to jest o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k.**

13. w dniach 6-7 grudnia 2012 roku w (...) przy ul. (...) dokonał włamania do samochodu marki (...)o nr rej. (...) poprzez wybite szyby tylnej a następnie kradzieży z wnętrza samochodu piły wodnej marki (...) o wartości 2200 złotych, młota wyburzeniowego marki (...) o wartości 1050 złotych, młotowiertarki marki M. wraz z zestawem wiertel o wartości 354 złotych, wkrętarki marki (...) o wartości 402 złotych, odkurzacza marki B. (...) o wartości 810 złotych, o łącznej wartości 4816 złotych, czym spowodował stratę w wysokości (...) na szkodę M. M. (1), **to jest o czyn z art. 279 § 1 k.k.**

14. w dniu 10 grudnia 2012 roku w W. przy skrzyżowaniu ul. (...) z Aleją (...) dokonał włamania do samochodu marki B. (...) o nr rej. (...) poprzez wybite tylnej szyby i tylnej lewej szyby o wartości łącznej 3062 złotych a następnie kradzieży z wnętrza samochodu laptopa marki F. (...) z myszką i zasilaczem o wartości 1700 złotych wraz z plecakiem na laptopa o wartości 100 złotych, srebrnych spinek do koszuli o wartości 400 złotych, wizytownika skózanego marki W. o wartości 150 złotych, perfum o wartości 100 złotych, czym spowodował łączną stratę o wartości 2450 złotych na szkodę A. N. oraz 4767 zł na szkodę Z. D., **to jest o czyn z art. 279 § 1 k.k.**

15. w dniu 10 grudnia 2012 roku w(...)przy ul. (...) dokonał włamania do samochodu marki (...)o nr rej. (...) poprzez wybite szyby w tylnych lewych drzwiach o wartości 517 złotych a następnie kradzieży z wnętrza samochodu aktówki marki (...)o wartości 499 złotych, tabletu marki(...) 64GB 3G o wartości 2100 złotych, czym spowodował łączną stratę o wartości 2599 złotych na szkodę M. D. W., oraz 760 złotych na szkodę firmy (...) Sp. z .o.o. **to jest o czyn z art. 279 § 1 k.k.**

16. w dniu 10 grudnia 2012 roku w W. przy ul. (...) róg ul. (...) dokonał włamania do samochodu marki (...)o nr rej. (...) poprzez wybite szyby w tylnych lewych drzwiach o wartości 439 złotych a następnie kradzieży z wnętrza samochodu plecaka marki S. z zawartością notebooka marki H.(...)o wartości 1750 złotych, dysku zewnętrznego 500 GB o wartości 200 złotych, czym spowodowała stratę o wartości 2050 złotych na szkodę B. P. i firmy (...) S.A. oraz 589 złotych na szkodę firmy (...) Sp. z o.o., **to jest o czyn z art. 279 § 1 k.k.**

17. w dniu 30 grudnia 2012 roku w (...) przy ul. (...) na terenie parkingu niestrzeżonego dokonała włamania do samochodu marki (...)o nr rej. (...) poprzez wybite szyb o wartości 170 złotych po lewej stronie pojazdu a następnie kradzieży z jego wnętrza radioodtwarzacza samochodowego CD i USB o wartości 500 złotych, czym spowodował łączną stratę o wartości 870 złotych na szkodę H. Ż., **to jest o czyn z art. 279 § 1 k.k.**

18. w dniu 20 grudnia 2012 roku w (...) przy ul. (...) dokonał włamania do samochodu marki (...)o nr rej. (...) poprzez wybite szyby w lewych drzwiach pojazdu o wartości 413 złotych a następnie kradzieży z jego wnętrza skórzanej teczki z zawartością komputera marki (...)o wartości 3500 złotych, okularów dwuogniskowych o wartości 2000 złotych, parasola o wartości 60 złotych, trzech pieczętek, kluczy, dokumentów czym spowodował straty o łącznej wartości 7808 złotych na szkodę A. Ż., **to jest o czyn z art. 279 § 1 k.k.**

19. w dniu 20 grudnia 2012 roku w (...) przy Alei (...), dokonał włamania do samochodu marki B. (...) o nr rej. (...), poprzez wybite szyby o wartości 1312,86 złotych a następnie kradzieży z jego wnętrza walizki koloru zielonego z tworzywa sztucznego z zawartością garderoby, kosmetyków, dokumentów firmy (...) Sp. z o.o., powodując łączną stratę o wartości 600 złotych na szkodę J. A. (1) i 1868,30 złotych na szkodę firmy (...) Sp. z o.o. , **to jest o czyn z art. 279 § 1 k.k.**

20. w dniu 10 lutego 2013 roku w (...) przy ul. (...) dokonał włamania do samochodu marki S. (...) o nr rej. (...), poprzez wybite szyby z lewej strony pojazdu o wartości 1620 złotych a następnie kradzieży z jego wnętrza torby od laptopa z zawartością laptopa marki (...) i ładowarki o wartości 1100 złotych, książki do nauki języka włoskiego o wartości 160 złotych, czym spowodował łączne straty o wartości 3130 złotych na szkodę I. Ż., **to jest o czyn z art. 279 § 1 k.k.**

21. w dniu 4 marca 2014 roku w (...) przy ul. (...) dokonał włamania do samochodu marki S. (...) o nr rej. (...) poprzez wybite szyby w klapie bagażnika, a następnie kradzieży mienia w postaci: torby na laptopa wraz z laptopem marki (...) o nr seryjnym (...), klucza do programu Norma PRO o nr seryjnym (...), firmowej pieczętki o treści (...) S.A. specjalista ds. instalacji mechanicznych i sanitarnych E. G., czym spowodował straty w wysokości 6000 złotych na szkodę (...) S.A., **to jest o czyn z art. 279 § 1 k.k.**

22. w dniu 14 marca 2014 roku w W. przy ul. (...) dokonał włamania do samochodu marki (...) o nr rej. (...) poprzez wybite lewej bocznej szyby, a następnie kradzieży torby na laptopa wraz z zawartością: laptopa marki D. (...) 2GB DVD RW i baterii, okularów optycznych, dokumentów firmowych oraz pieczętki firmowej (...) czym spowodował straty w wysokości 2500 złotych na szkodę A. C., **to jest o czyn z art. 279 § 1 k.k.**

23. w dniu 14 marca 2014 roku w (...) przy skrzyżowaniu ulic (...) / (...) dokonał włamania do samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) poprzez wybite przedniej szyby, a następnie torby na laptopa wraz z laptopem marki (...) o nr (...), czym spowodował straty w wysokości 1500 złotych na szkodę (...) S.A., **to jest o czyn z art. 279 § 1 k.k.**

24. w dniu 9 marca 2014 roku z V piętra klatki schodowej przy ul. (...) w (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia roweru marki C. (...) o nr ramy (...) poprzez przecięcie n/n narzędziem linki zabezpieczającej powodując straty w wysokości 899 złotych na szkodę A. K. (2), **to jest o czyn z art. 278 § 1 k.k.**

Sąd ustalił, co następuje:

Ad. Zarzut 1.

A. G. oraz D. T. są współwłaścicielami pojazdu marki (...) o nr rej. (...) koloru szarego metalik. W dniu 28 listopada 2013 roku około godziny 19.00 D. T. – partner A. G. zaparkował w/w samochód na parkingu niestrzeżonym przy ul. (...). Mężczyzna zamknął pojazd na klucz i udał się do swojego mieszkania.

K. W. (1) w dniach 28/30 listopada dokonał kradzieży z pojazdu (...) o nr rej. (...) dwóch spryskiwaczy reflektorów przednich poprzez wypięcie ich z zaczepów. Mężczyzna sprzedał je nieznanemu taksówkarzowi na Dworcu Centralnym za kwotę około 100 złotych za sztukę.

W dniu 30 listopada 2013 roku około godziny 12.00 A. G. poszła do samochodu, a stwierdziwszy w nim ślady kradzieży, zgłosiła zdarzenie policji.

Pojazd marki (...) o nr rej. (...) był ubezpieczony OC i AC w (...). A. G. zgłosiła szkodę do ubezpieczyciela. Naprawa została pokryta w ramach ubezpieczenia (...) i wyniosła 1.351,43 złotych.

Dowód: - wyjaśnienia oskarżonego K. W. (1) k. 102-103, 141

-protokół eksperymentu procesowego k. 104-109

-zeznania świadka A. G. k. 10-10v , 1615-1616

-szkic k. 13

-protokół oględzin rzeczy k. 14-15

-kalkulacja naprawy k. 116-119

Ad. Zarzut 2.

J. K. (1) prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą na ul. (...) w K.. W/w firma leasinguje pojazd marki (...) koloru czerwonego o nr rej. (...) od firmy (...) S.A. Oddział w K. (ul. (...), (...)-(...) K.). J. K. (1) w/w samochód przekazał w użytkowanie swojemu synowi M. K. (2), który w dniu 9 grudnia 2013 roku około godziny 19.00 jak zawsze pojazd zaparkował na parkingu niestrzeżonym przy ul. (...) na wysokości budynku (...)w (...). M. K. (2) zamknął pojazd na zamek centralny i udał się do swojego mieszkania. Miejsce zdarzenia nie było objęte kamerami monitoringu.

K. W. (1) w dniach 09/10 grudnia dokonał kradzieży z pojazdu marki (...) o nr rej. (...) dwóch spryskiwaczy reflektorów przednich poprzez wypięcie ich z zaczepów. Mężczyzna sprzedał je nieznanemu taksówkarzowi na Dworcu Centralnym za kwotę około 100 złotych za sztukę.

W dniu 10 grudnia 2013 roku około godziny 09.00 M. K. (2) udał się do samochodu chcąc pojechać do pracy, a stwierdziwszy w nim ślady kradzieży, zgłosił zdarzenie policji.

Pojazd marki (...) o nr rej. (...) posiadał ubezpieczenia AC, w ramach którego naprawiono szkodę. Koszt naprawy wyniósł 2007,93 złotych.

Dowód: - wyjaśnienia oskarżonego K. W. (1) k. 102-103, 141

-protokół eksperymentu procesowego k. 104-109

- zeznania świadka M. K. (2) k. 21-21v, 1672v

-szkic k. 25

-protokół oględzin rzeczy k. 26-27

-korespondencja email k. 123

- kalkulacja naprawy k. 124-126

Ad. Zarzut 3.

P. M. (1) jest właścicielem samochodu typu SUW koloru beżowego marki (...)o nr rej. (...) (VIN: (...)) wyprodukowanego w 2009 roku.

W dniu 6 grudnia 2013 roku w piątek w godzinach rannych mężczyzna zaparkował w/w pojazd wzdłuż ulicy (...) przy ul. (...) w W.. P. M. (1) zamknął pojazd na klucz i następnie udał się do swojej pracy. P. M. (1) po zakończeniu pracy nie korzystał z samochodu, decydując się na powrót do domu komunikacją miejską. Mężczyzna przez kilka kolejnych dni dojeżdżał do pracy komunikacją. Dnia 10 grudnia 2013 roku około godziny 18.00 P. M. (1) po zakończeniu pracy udał się po samochód i odjechał nim do swojego mieszkania na ul. (...), gdzie następnie zaparkował w/w pojazd w garażu podziemnym budynku.

K. W. (1) w dniach 06/11 grudnia dokonał kradzieży z pojazdu marki (...)o nr rej. (...) dwóch spryskiwaczy reflektorów przednich poprzez wypięcie je z zaczepów. Mężczyzna sprzedał je następnie nieznanemu taksówkarzowi na Dworcu Centralnym za kwotę około 100 złotych za sztukę.

Dnia 11 grudnia 2013 roku około godziny 08.00 P. M. (1) jadąc do pracy w czasie jazdy zaobserwował dziwną pracę spryskiwaczy przednich reflektorów. Stwierdziwszy kradzież w/w spryskiwaczy, zgłosił zdarzenie policji.

Pojazd marki (...) nr rej. (...) w okresie od 10 listopada 2013 roku do 09 listopada 2014 roku był objęty ubezpieczeniem OC i AC w firmie (...)nr polisy: (...). Szkada została naprawiona w ramach ubezpieczenia. Koszt naprawy samochodu wyniósł 2333,74 złotych.

Dowód: - wyjaśnienia oskarżonego K. W. (1) k. 102-103, 141

-protokół eksperymentu procesowego k. 104-109

- zeznania P. M. (1) k. 35-36, 128v, 1616-1617

- kopia dowodu rejestracyjnego k. 40-41

- potwierdzenie ubezpieczenia k. 42

-faktura VAT (...)

Ad. Zarzut 4.

P. K. (1) prowadził działalność gospodarczą i użytkował leasingowany od firmy (...) S.A. z siedzibą w W. przy ul. (...), przez jego firmę, pojazd marki (...) koloru srebrnego o nr rej. (...) wyprodukowany w 2010 roku, który stał się później jego własnością.

W dniu 13 grudnia 2013 roku około godziny 17.00 P. K. (1) zaparkował w/w pojazd na parkingu pod sklepem spożywczym na ul. (...) w (...). Mężczyzna zamknął samochód i udał się do mieszkania.

W dniach 13/14 grudnia 2013 roku K. W. (1) dokonał kradzieży z pojazdu (...) o nr rej. (...) dwóch spryskiwaczy reflektorów przednich poprzez wypięcie ich z zaczepów. Mężczyzna sprzedał je następnie nieznanemu taksówkarzowi na Dworcu Centralnym za kwotę około 100 złotych za sztukę.

Miejsce zdarzenia nie było objęte kamerami monitoringu, z uwagi na okoliczność iż kamera umieszczona na bloku P. 1 nie obejmowała swoim zasięgiem samochodów zaparkowanych przy ulicy lub pobliskim parkingu.

W dniu 14 grudnia 2013 roku około godziny 09.00 P. K. (1) udał się do samochodu chcąc pojechać do pracy, a stwierdziwszy w nim ślady kradzieży, zgłosił zdarzenie policji.

Pojazd marki (...) o nr rej. (...) posiadał ubezpieczenia (...) w (...)w ramach którego naprawiono wyrządzoną szkodę. Koszt naprawy samochodu wyniósł 1276,56 złotych.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego K. W. (1) k. 102-103, 141

-protokół eksperymentu procesowego k. 104-109

-zeznania P. K. (1) k. 53-54, 16673-1673v

-szkie – k. 68

- korespondencja email k. 122

Ad. Zarzut 5.

P. L. jest właścicielem pojazdu koloru szarego marki (...) o nr rej. (...). W dniu 6 grudnia 2013 roku po powrocie z pracy jak zwykle zaparkował w/w pojazd wzdłuż chodnika na ul. (...) na wysokości budynku (...) w (...). P. L. zamknął samochód i udał się do swojego mieszkania.

K. W. (1) w dniach 06/07 grudnia dokonał kradzieży z pojazdu marki P. (...) o nr rej. (...) dwóch spryskiwaczy reflektorów przednich poprzez wypięcie ich z zaczepów. Mężczyzna sprzedał je następnie nieznanemu taksówkarzowi na Dworcu Centralnym za kwotę około 100 złotych za sztukę.

W dniu 07 grudnia 2013 roku około godziny 14.00 P. L. udał się do samochodu chcąc pojechać do pracy, a stwierdziwszy w nim ślady kradzieży, zgłosił zdarzenie policji.

Pojazd marki (...) nr rej. (...) posiadał ubezpieczenie AC w firmie (...), ale P. L. naprawił szkodę na swój własny koszt. Naprawa w serwisie autoryzowanym wyniosła 748,68 złotych.

Dowód: -wyjaśnienia oskarżonego K. W. (1) k. 102-103, 141

-protokół eksperymentu procesowego k. 104-109

- zeznania świadka P. L. k. 65, 133v, 1673

- faktura VAT k. 135-136

Ad. Zarzut 6.

L. K. jest właścicielem pojazdu marki H. (...) koloru szary metalik o nr rej. (...). W dniu 4 stycznia 2014 roku mężczyzna zaparkował w/w pojazd na parkingu niestrzeżonym vis a vis bloku przy ul. (...) w W.. Mężczyzna zamknął samochód na klucz i udał się do mieszkania.

K. W. (1) w dniach 04/05 stycznia dokonał kradzieży z pojazdu marki H. (...) o nr rej. (...).dwóch spryskiwaczy reflektorów przednich poprzez wypięcie ich z zaczepów. W miejscu po zaślepkach pozostały otwory o wymiarach 4,5 x 2 cm. K. W. (1) sprzedał spryskiwacze nieznanemu taksówkarzowi na Dworcu Centralnym za kwotę około 100 złotych za sztukę. Miejsce zdarzenia nie jest objęte kamerami monitoringu.

W dniu 05 stycznia 2014 roku około godziny 10.00 L. K. udał się do samochodu chcąc pojechać do pracy, a stwierdziwszy w nim ślady kradzieży, zgłosił zdarzenie policji.

Pojazd marki (...) o nr rej. (...) był objęty ubezpieczeniem OC i AC w firmie (...). Szkada została naprawiona w ramach ubezpieczenia. Koszt naprawy samochodu wyniósł 1866,40 złotych (nr szkody (...) (...)).

Początkowo jako sprawca kradzieży został wytypowany M. L., który w dniu 14 stycznia 2014 r. został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji z (...) W. II. Dokonano również przeszukania jego mieszkania przy ul. (...) w (...) pod kątem znalezienia spryskiwaczy reflektora pojazdu. W trakcie przeszukania nie ujawniono w/w przedmiotów.

Dowód: -wyjaśnienia oskarżonego K. W. (1) k. 102-103, 141

-protokół eksperymentu procesowego k. 104-109

-zeznania świadka L. K. k. 78, 1616

-zeznania świadka M. L. k. 95, 1673v

-szkic k. 83,

- protokół oględzin rzeczy k. 84-85

-protokół zatrzymania osoby k. 91

-protokół przeszukania k. 93-94

- faktura VAT (...) k. 115

Ad. Zarzut 7.

A. K. (1) jest właścicielem pojazdu marki B. (...) nr rej. (...) koloru szarego wyprodukowanego w 2006 roku. Pojazd posiada zabezpieczenia antykradzieżowe w postaci immobilizera oraz autoalarmu. W dniu 06 grudnia 2012 r. A. K. (1) wraz z siostrą K. J. pojechały w/w pojazdem do Szpitala MSWIA przy ul. (...). A. K. (1) zaparkowała w/w pojazd około godziny 17.20 na parkingu niestrzeżonym na wysokości budynku nr (...). A. K. (1) zamknęła drzwi po czym razem z siostrą udały się w odwiedziny do chłopaka K. P. D., który w tym czasie przebywał w szpitalu.

K. W. (1) dokonał włamania do pojazdu marki (...) nr rej. (...) poprzez wybicie szyby w pokrywie bagażnika, po czym ukradł z jego wnętrza przysłoniętego roletą skórzaną torbę koloru czerwonego o wartości 400 złotych należącą do K. J. wraz z laptopem marki (...) (zakupionego 14 września 2012 roku za kwotę 2999 złotych) o wartości 2100 złotych oraz umowy z bankiem (...) na przedłużenie obrotowego kredytu oraz karty kodów do robienia przelewów, stanowiące własność A. K. (1). Kobiety nie odzyskały skradzionych rzeczy.

Okoliczność włamania do w/w pojazdu została po godzinie 17.00 zgłoszona pracownikom ochrony szpitala przez pracowników budowlanych.

Około godziny 19.50 A. K. (1) i K. J. wyszły ze szpitala i udały się do samochodu chcąc wrócić do domu, a stwierdziwszy w nim ślady kradzieży, zgłosiły zdarzenie policji. W czasie oczekiwania na przyjazd policji do kobiet przyszedł P. D., do którego uprzednio zatelefonowała K. J..

Samochód marki (...) nr rej. (...) był objęty ubezpieczeniem OC i AC w (...) w okresie od dnia 01 grudnia 2012 roku do dnia 30 listopada 2013 roku nr polisy (...) i szkoda została naprawiona w ramach ubezpieczenia (...) Casco. Łączny koszt naprawy samochodu wyniósł kwotę 3065 złotych. Wartość wybitej szyby w pokrywie bagażnika wynosiła kwotę 1980 złotych, a koszt jest wstawienia wyniósł kwotę 1085 złotych. Łączna wysokość poniesionej szkody przez A. K. (1) w wyniku zdarzenia wynosiła kwotę 5165 złotych.

Dowód:

-wyjaśnienia oskarżonego K. W. (1) k. 302v-303v, 322-323, 478, 886

-protokół eksperymentu procesowego k. 304-313

- zeznania A. K. (1) k. 168-169, 1385

-zeznania K. J. k. 178v-179, 1386

-szkic k. 174

- kopia dowodu rejestracyjnego k. 175-176

-potwierdzenie ubezpieczenia k. 177

-opinia biegłego k. 665-666

- korespondencja email k. 660

-faktura VAT k. 661

Ad. Zarzut 8.

M. H. pełni funkcję Prezesa Fundacji (...) ul. (...) w W.. Jest właścicielem pojazdu marki F. (...) o nr rej. (...). W dniu 6 grudnia 2012 roku przyjechał wraz z małżonką U. H. do sklepu (...) mieszczącego się na ulicy (...) w W., który zajmował się sprzedażą lamp. Pojazd ten około godziny 16.05 zaparkował przy ul. (...). Mężczyzna zamknął pojazd na klucz i udał się z małżonką do sklepu.

Około godziny 16.25 K. W. (1) ubrany w jasną bluzę z kapturem, dokonał włamania do samochodu marki (...)o nr rej. (...) poprzez wybitcie szyby w tylnych lewych drzwiach, po czym zabrał z jego wnętrza czarny skórzany neser na zamek szyfrowy o wartości 300 złotych w którym znajdował się portfel o wartości 150 złotych oraz dokumenty tj. dowód osobisty, karta emeryta, prawo jazdy, dowód rejestracyjny, 3 karty kredytowe banku (...), 8 sztuk pamięci przenośnych o wartości 800 złotych, pióro wieczne marki(...)o wartości 400 złotych oraz dokumenty.

Świadkiem zdarzenia był Ł. C., który w tym czasie siedział w zaparkowanym samochodzie marki (...)na wysokości ul. (...) czekając na klientów. Mężczyzna słysząc dźwięk tłuczonego szkła odwrócił się w stronę dochodzącego odgłosu. Zobaczył wówczas biegnącego K. W. (1) z walizką. Ł. C. następnie wysiadł z samochodu i po zaobserwowaniu wybitej szyby w pojeździe marki (...)o nr rej. (...) natychmiast zawiadomił Policję.

Pojazd marki (...)o nr rej. (...) był objęty ubezpieczeniem (...)w (...) S.A. i szkoda została naprawiona w ramach ubezpieczenia. Koszt naprawy samochodu wyniósł 781,72 złotych. Wartość szyby tylnej wynosiła 309 złotych

Dowód:

-wyjaśnienia oskarżonego K. W. (1) k. 302v-303v, 322-323, 478, 886

-protokół eksperymentu procesowego k. 304-313

-zeznania M. H. k. 192-192v, 1386-1387

-zeznania świadka Ł. C. k. 199v-200, 1387

-protokół oględzin rzeczy k. 197-198

-faktura VAT k. 641

Ad. Zarzut 9.

A. F. (1) jest użytkownikiem pojazdu marki (...)o nr rej. (...) wyprodukowanego w 2005 roku, który jest leasingowany od firmy (...) S.A. ul. (...) w (...) przez firmę jego żony (...) S.C.A. Z. A. F. (ul. (...) L.).

W dniu 3 grudnia 2012 roku około godziny 10.00 A. F. (1) zaparkował w/w pojazd na ul. (...) w W. i następnie udał się do pracy.

Tego samego dnia K. W. (1) dokonał włamania do pojazdu marki S. (...) o nr rej. (...) po uprzednim wybitciu szyby w pokrywie bagażnika, po czym zabrał z jego wnętrza torbę sportową marki(...) o wymiarach 1m x 0,5 m zapinaną na suwak, która znajdowała się na brzegu bagażnika. Przy suwaku znajdowała się plakietka z imieniem i nazwiskiem A. F. (1). W torbie znajdowały się buty sportowe koloru czarnego marki (...), cztery koszulki z krótkim rękawem koloru szarego, spodnie w kolorze czarnym, dwie bluzy sędziowskie marki (...), dwa gwizdki sędziowski. W torbie znajdowały się także dokumenty sędziowskie. Wartość skradzionych rzeczy wyniosła na szkodę A. F. (1) kwotę 500 złotych.

Tego samego dnia około godziny 18.00 A. F. (1) wyszedł z pracy po czym udał się do samochodu chcąc wrócić do domu, a stwierdziwszy w nim ślady włamania oraz kradzieży, zgłosił zdarzenie policji.

W wyniku włamania do samochodu marki S. (...) o nr rej. (...) została pokrzywdzona firma (...) S.C. A. Z.A..

Pojazd był objęty ubezpieczeniem(...)i szkoda została naprawiona w ramach ubezpieczenia. Koszt naprawy samochodu wyniósł kwotę 3719,77 złotych. Wartość szyby tylnej L. O. wynosiła kwotę 2655,39 złotych, a koszt jest wstawienia wyniósł kwotę 1064,38 złotych.

Dowód:

-wyjaśnienia oskarżonego K. W. (1) k. 302v-303v, 322-323, 478, 886

-protokół eksperymentu procesowego k. 304-313

-zeznania świadka A. F. (1) k. 206-207, 1387

- korespondencja email k. 637

-faktura VAT k. 638

Ad. Zarzut 10.

M. K. (1) jest użytkownikiem pojazdu marki L. (...) o nr rej. (...). Właścicielem pojazdu jest (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. przy ul. (...). Skorupki 5. W dniu 3 grudnia 2012 roku około godziny 18.10 M. K. (1) wraz z żoną B. K. przyjechali na koncert do Domu Kultury przy ul. (...) w (...). Mężczyzna zaparkował pojazd przy ul. (...), a następnie zamknął samochód po czym wspólnie z małżonką udali się na koncert.

Tego samego dnia K. W. (1) dokonał włamania do pojazdu marki (...)o nr rej. (...) po uprzednim wybiciu tylnej lewej szyby w drzwiach, po czym zabrał z jego wnętrza granatową torebkę damską o wartości 400 złotych, której znajdowała się skórzana kosmetyczka koloru czarnego marki (...) wraz z kosmetykami o wartości 600 złotych, okulary korekcyjne (...) o wartości 1500 złotych, przenośny nośnik danych o wartości 50 złotych, a także dowód rejestracyjny samochodu marki (...)o nr rej. (...).

Tego samego dnia około godziny 22.10 M. K. (1) wraz z żoną wyszli z Domu Kultury i udali się do samochodu chcąc wrócić do domu, a stwierdziwszy w nim ślady włamania i kradzieży, pojechali na Komendę Policji Warszawa(...)przy ul. (...) w (...).

Pojazd marki (...)o nr rej. (...) był objęty ubezpieczeniem (...)i szkoda została naprawiona w ramach ubezpieczenia. Łączny koszt naprawy samochodu wyniósł kwotę 848,48 złotych. Wartość szyby tylnej lewej wynosiła 598,48 złotych a koszt jej wstawienia 250 złotych.

M. K. (1) i B. K. nie odzyskali skradzionych przedmiotów, z wyjątkiem dowodu rejestracyjnego samochodu marki T. (...) o nr rej. (...), który został przekazany do Komendy Rejonowej Policji W. II, a następnie w dniu 11 grudnia 2012 roku został odebrany przez B. K..

Dowód:

-wyjaśnienia oskarżonego K. W. (1) k. 302v-303v, 322-323, 478, 886

-protokół eksperymentu procesowego k. 304-313

-zeznania M. K. (1) k. 218, 1388

-zeznania B. K. k. 225v, 607-608, 1388-1389, 1992

-szkic k. 220

Ad. Zarzut 11.

A. S. jest właścicielem pojazdu marki (...)o nr rej. (...) koloru szarego wyprodukowanego w 2000 roku.

W dniu 5 grudnia 2012 roku około godziny 19.10 A. S. wracając z pracy zaparkował w/w pojazd na chodniku przy ul. (...) w (...). Następnie mężczyzna zamknął samochód po czym szybko udał się do pobliskiej w kwaciarni.

W tym czasie K. W. (1) dokonał włamania do pojazdu marki (...)o nr rej. (...) po uprzednim wybiciu tylnej lewej szyby w drzwiach, po czym zabrał z jego wnętrza torbę koloru czarnego o wartości 200 złotych z zawartością laptopa służbowego marki (...),(...)nr fabryczny (...) (zakupionego w dniu 27 stycznia 2012 roku za kwotę 1.607,65 złotych) wraz z ładowarką o wartości 1372 złotych , ładowarki do telefonu marki (...)o wartości 50 złotych oraz dokumentów firmowych, które były własnością firmy (...) Sp. z o.o., w której pracował A. S.. W torbie znajdowała się również ładowarka do telefonu marki(...)o wartości 50 złotych oraz dowód rejestracyjny pojazdu marki (...)o nr rej. (...) stanowiących własność A. S.. Łączna wartość skradzionych rzeczy wynosiła kwotę 2015 złotych. A. S. skradzionych rzeczy nigdy nie odzyskał. Pracodawca nie obciążył go kosztami za utratę służbowego laptopa.

Po niedługim czasie A. S. udał się do samochodu chcąc wrócić do domu, a stwierdziwszy w nim ślady włamania i kradzieży, zgłosił zdarzenie policji.

Pojazd marki (...)o nr rej. (...) posiadał ubezpieczenie OC w (...)ale nie miał ubezpieczenia(...). A. S. sam poniósł koszty naprawy samochodu. Wartość wybitej szyby tylnej lewej wynosiła kwotę 1450 złotych, koszt wstawienia wynosił 515 złotych, łączny koszt naprawy samochodu wynosił kwotę 1965 złotych.

dowód:

-wyjaśnienia oskarżonego K. W. (1) k. 302v-303v, 322-323, 478, 886

-protokół eksperymentu procesowego k. 304-313

-zeznania A. S. k. 229-229v, 246v, 1820

-protokół oględzin rzeczy k. 235-236

-faktura VAT k. 611

-opinia biegłego k. 665-666

Ad. Zarzut 12.

A. D. jest właścicielem pojazdu kabriolet koloru czarnego marki (...)o nr rej. (...). W dniu 5 grudnia 2012 roku około godziny 19.00 zaparkowała w/w pojazd na chodniku na ul. (...) w (...). Kobieta zamknęła samochód po czym oddaliła się od niego w celu załatwienia swoich spraw.

W tym czasie K. W. (1) dokonał włamania do samochodu marki (...)o nr rej. (...) poprzez wybicie szyby tylnej prawej, po czym usiłował dokonać kradzieży nieustalonego mienia, jednakże został spłoszony przez alarm który się uruchomił. Mężczyzna w nieznanym kierunku szybko oddalił się z miejsca zdarzenia.

Samochód marki (...)o nr rej. (...) posiadał ubezpieczenie OC i Auto Pomoc w (...) nr polisy PHU (...). A. D. pokryła koszt wymiany wybitej szyby na swój koszt. Wartość wybitej szyby tylnej prawej wynosiła 449,71 złotych, koszt wstawienia wynosił 250 złotych, łączny koszt naprawy samochodu wynosił 699,71 złotych.

Dowód:

-wyjaśnienia oskarżonego K. W. (1) k. 302v-303v, 322-323, 478, 886

-protokół eksperymentu procesowego k. 304-313

-zeznania A. D. k. 238, 1562

-szkie k. 240

Ad. Zarzut 13.

M. M. (1) wraz z P. M. (2) są współwłaścicielami pojazdu marki P. (...) o nr rej. (...).

W dniu 6 grudnia 2012 r. ok. godz. 19.00 M. M. (1) wrócił po pracy z (...) i zaparkował w/w pojazd na drodze wewnętrznej przy ul. (...) w(...). Mężczyzna zamknął samochód po czym poszedł do mieszkania.

K. W. (1) w dniach 06/07 grudnia 2012 roku dokonał włamania do pojazdu marki (...) o nr rej. (...) poprzez wybicie szyby tylnej w klapie bagażnika po czym zabrał z jego wnętrza: piłę wodną marki (...) o wartości 2200 złotych, młot wyburzeniowy marki (...) o wartości 1050 złotych, młotowiertarkę marki (...) wraz z zestawem wiertel o wartości 354 złotych, wkrętarkę marki (...) o wartości 402 złotych oraz odkurzacz marki B. (...) o wartości 810 złotych. Łączna wartość skradzionych narzędzi wynosiła kwotę 4816 złotych. M. M. (1) nie odzyskał skradzionych przedmiotów, które wcześniej zakupił w dniu 26 lipca 2010 roku za kwotę 8068 złotych (odkurzacz (...) za kwotę 1350 złotych, młotowiertarka za 670 złotych, wkrętarka metabo za 599 złotych, młot udarowy za kwotę za 1750 złotych oraz piłę do cięcia za 3699 złotych).

W dniu 07 grudnia 2012 roku około godziny 7.30 M. M. (1) udał się do samochodu chcąc pojechać do pracy, a stwierdziwszy w nim ślady kradzieży, zgłosił zdarzenie policji.

Pojazd marki P. (...) o nr rej. (...) był objęty jedynie ubezpieczeniem OC w (...). Natomiast nie miał ubezpieczenia (...) Casco, toteż M. M. (1) z własnych środków dokonał zakupu używanej szyby i następnie dokonał jej wymiany. Łączny koszt naprawy samochodu wyniósł kwotę 600 złotych.

Łączna wartość wyrządzonej szkody przez K. W. (1) na rzecz M. M. (1) wyniosła kwotę 5466 złotych.

dowód:

-wyjaśnienia oskarżonego K. W. (1) k. 302v-303v, 322-323, 478, 886

-protokół eksperymentu procesowego k. 304-313

-zeznania M. M. (1) k. 250—250v, 630v-631, 1414v

-szkie k. 251

-karta gwarancyjna k. 632-635

-faktura VAT (...) k. 636

Ad. Zarzut 14.

A. N. jest użytkownikiem pojazdu marki (...) o nr rej. (...), jego właścicielem jest Z. D.. W dniu 10 grudnia 2012 roku około godziny 18.45 A. N. zaparkował w/w pojazd na parkingu niestrzeżonym przy skrzyżowaniu ul. (...) z Aleją (...) w(...). Mężczyzna zamknął pojazd na centralny zamek i udał się do budynku (...).

K. W. (1) dokonał włamania do pojazdu marki B. (...) o nr rej. (...) poprzez wybicie tylnej szyby i tylnej lewej szyby, po czym zabrał z jego wnętrza laptop marki (...) z myszką i zasilaczem o wartości 1700 złotych wraz z plecakiem na laptopa o wartości 100 złotych, srebrne spinki do koszuli o wartości 400 złotych, wizytownik skórzany marki (...) o wartości 150 złotych, perfum (...) (wartości 100 złotych). Łączna wartość skradzionych rzeczy wynosiła kwotę 2450 złotych. Pokrzywdzony nie odzyskał utraconych przedmiotów.

Około godziny 20.15 A. N. udał się do samochodu chcąc pojechać do pracy, a stwierdziwszy w nim ślady włamania oraz kradzieży, zgłosił zdarzenie policji.

Pojazd marki (...)o nr rej. (...) posiadał jedynie ubezpieczenie OC w (...) nr polisy (...) do dnia 18 października 2013 roku. Koszt obu wybitych szyb wynosił kwotę 3062 złotych. Łączny koszt naprawy pojazdu wynosił 4767 złotych.

Dowód:

-wyjaśnienia oskarżonego K. W. (1) k. 302v-303v, 322-323, 478, 886

-protokół eksperymentu procesowego k. 304-313

- zeznania A. N. k. 259-260, 674-675, 1414v

-szkic k. 260

- korespondencja email k. 654

Ad. Zarzut 15.

M. D. W. jest użytkownikiem pojazdu służbowego marki B. (...) o nr rej. (...). W dniu 10 grudnia 2012 roku około godziny 19.15 kobieta zaparkowała w/w pojazd przy ul. (...) w W.. M. D. W. zamknęła samochód po czym wyszła załatwić swoje sprawy.

W tym czasie K. W. (1) dokonał włamania do pojazdu(...)o nr rej. (...) poprzez wybitcie szyby w tylnych lewych drzwiach, po czym zabrał z jego wnętrza: ciemnozieloną aktówkę marki M. o wartości 499 złotych, tabletek marki(...)nr (...) o wartości 2100 złotych, należące do M. D.W.. Łączna wartość skradzionych rzeczy wyniosła kwotę 2599 złotych. pokrzywdzona nie odzyskała skradzionych przedmiotów.

Około godziny 22.00 M. D. W. udała się do samochodu chcąc pojechać do domu, a stwierdziwszy w nim ślady włamania oraz kradzieży, zgłosiła zdarzenie policji.

W wyniku włamania do samochodu została pokrzywdzona firma (...) Sp. z o.o. Pojazd marki (...)o nr rej. (...)był był objęty ubezpieczeniem (...)w (...) i szkoda została naprawiona w ramach ubezpieczenia. Wartość wybitej szyby tylnej w lewych drzwiach wynosiła 517 złotych, koszt wstawienia wynosił 243 złotych, łączny koszt naprawy samochodu wynosił 760 złotych.

Dowód:

-wyjaśnienia oskarżonego K. W. (1) k. 302v-303v, 322-323, 478, 886

-protokół eksperymentu procesowego k. 304-313

-zeznania M. D. W. k. 279, 1740v

-szkic k. 280

-korespondencja email k. 655-656

-faktura VAT k. 657-658

Ad. Zarzut 16.

B. P. jest użytkownikiem służbowego pojazdu marki F. (...) o nr rej. (...) koloru jasny metalik. Samochód jest leasingowany przez firmę (...) S.A. od firmy leasingującej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w (...) przy ul. (...). W dniu 10 grudnia 2012 roku około godziny 17.40 B. P. zaparkowała w/w pojazd przy ul. (...) róg ul. (...) w W..

W tym czasie K. W. (1) dokonał włamania do pojazdu marki F. (...) o nr rej. (...) po uprzednim wybiciu tylnej lewej szyby w drzwiach, po czym zabrał z jego wnętrza plecak koloru ciemno-granatowego marki S. o wartości 100 złotych z zawartością notebooka marki H. E. (...) o wartości 1750 złotych, dysku zewnętrznego 500 GB o wartości 200 złotych. Laptop był ubezpieczony. Łączna wartość skradzionych rzeczy wynosiła 2050 złotych. pokrzywdzona B. P. nie odzyskała skradzionych rzeczy.

Około godziny 21.10 B. P. udała się do samochodu chcąc pojechać do domu, a stwierdziwszy w nim ślady włamania oraz kradzieży, zgłosiła zdarzenie policji.

W dniu 18 grudnia 2012 roku około godziny 18.00 B. P. otrzymała wiadomość od serwisu (...) informującą ją o wykryciu logowania na jej konto o loginie bkucejko@yahoo.com o godzinie 11.52 ze skradzionego notebooka z miejscowości R. (...) nr IP 217.153.241.76.

W wyniku włamania do samochodu została pokrzywdzona firma (...). Pojazd marki F. (...) o nr rej. (...) był objęty ubezpieczeniem (...) Casco w (...) i szkoda została naprawiona w ramach ubezpieczenia. Wartość wybitej szyby tylnej lewej wynosiła kwotę 439 złotych, koszt wstawienia wynosił 150 złotych, łączny koszt naprawy samochodu wynosił kwotę 589 złotych.

dowód:

-wyjaśnienia oskarżonego K. W. (1) k. 302v-303v, 322-323, 478, 886

-protokół eksperymentu procesowego k. 304-313

- zeznania B. P. k. 288—289, 334, (...)

-kopia dowodu rejestracyjnego k. 290

-protokół oględzin rzeczy k. 296-297

-korespondencja email k. 336-339

- opinia biegłego k. 665-66

-korespondencja e-mail k. 632-625

Ad. Zarzut 17.

H. Ź. wraz z ojcem W. Ź. są współwłaścicielami samochodu osobowego marki H. (...) o nr rej. (...) wyprodukowanego w 1992 roku.

W dniu 30 grudnia 2012 r. samochód stał zaparkowany na terenie parkingu niestrzeżonego przy ul. (...) w W., gdzie zostawił go H. Ź.. Pojazd nie miał alarmu, posiadał immobilizer.

K. W. (1) w godzinach między 18.45 a 19.45 dokonał włamania do pojazdu marki (...) o nr rej. (...) poprzez wybicie w nim dwóch szyb w drzwiach kierowcy, po czym zabrał z jego wnętrza wyrwijąc przedtem z przewodów radiodtwarzacz samochodowy CD i USB marki (...) o wartości 500 złotych. W wyniku wyrwania radia w jego miejscu wystawały kostki z przewodami elektrycznymi.

Świadkiem zdarzenia był J. K. (2) – mieszkaniec budynku przy ul. (...) z lokalu (...), który słysząc hałas dobiegający z podwórka podszedł do okna i zobaczył mężczyznę, który wysuwał się przez okno samochodu. J. K. (2) zszedł następnie na dół, gdzie spotkał sąsiada który poinformował go o włamaniu do samochodu.

Pojazd marki H. (...) o nr rej. (...) był objęty jedynie ubezpieczeniem OC w (...). Natomiast nie miał ubezpieczenia (...) Casco, toteż H. Ż. z własnych środków dokonał zakupu dwóch używanych szyb za łączną kwotę 170 złotych i zapłacił 200 złotych za ich zamontowanie w samochodzie. Łączna wartość wyrządzonej szkody przez K. W. (1) na rzecz H. Ż. wyniosła 870 złotych.

Dowód:

-wyjaśnienia oskarżonego K. W. (1) k. 415-416, 478, 478, 886

-protokół eksperymentu procesowego k. 417-419

- zeznania świadka H. Ż. k. 362-362v, 642v-643, 1615

- zeznania świadka J. K. (2) k. 367v-368, 1562-1563

Ad. Zarzut 18.

A. Ż. jest właścicielem samochodu marki (...)o nr rej. (...). W dniu 20 grudnia 2012 roku około godziny 15.40 A. Ż. zaparkował pojazd przy ul. (...) w (...). Mężczyzna zamknął samochód po czym wyszedł, załatwić swoje sprawy.

Mężczyzna po około 2 godzinach wrócił do samochodu, na chwilę go otworzył i włożył do środka papierową teczkę. Po chwili A. Ż. oddalił się od pojazdu na odległość około 150 m by zapalić papierosa.

Wykorzystując moment nieobecności pokrzywdzonego, K. W. (1) dokonał włamania do pojazdu marki (...)o nr rej. (...) poprzez wybitcie szyby w lewych drzwiach pojazdu, po czym zabrał z niego znajdującą się za siedzeniem kierowcy skórzaną teczkę z zawartością komputera marki (...)o wartości 3.500 złotych, okulary dwuogniskowe o wartości 2000 złotych, parasol o wartości 60 złotych, trzy pieczątki: „A. Ż. Radca Prawny”, „A. Ż. Prezes Zarządu”, A. Ż. Prezes Spółki”, kluczy od kasy pancernej, dokumentów.

A. Ż. słysząc hałas udał się w kierunku swojego samochodu a ujawniwszy włamanie i kradzież zgłosił zdarzenie policji.

Pojazd marki (...)o nr rej. (...) był objęty ubezpieczeniem AC w (...) S.A., ale A. Ż. dokonał naprawienia samochodu na własny koszt. Wartość wybitej szyby w lewych drzwiach pojazdu wynosiła 413 złotych, koszt wstawienia wynosił 385 złotych, łączny koszt naprawy wynosił kwotę 798 złotych.

W wyniku zdarzenia A. Ż. poniósł straty w łącznej wysokości 7.808 złotych. pokrzywdzony mężczyzna nie odzyskał skradzionych przedmiotów.

Dowód:

-wyjaśnienia oskarżonego K. W. (1) k. 415-416, 478, 478, 886

-protokół eksperymentu procesowego k. 417-419

- zeznania świadka A. Ż. – k. 376, 1563-1654

Ad. Zarzut 19.

J. A. (2) jest użytkownikiem pojazdu koloru brązowego marki (...)o nr rej. (...) (nr VIN: (...)). Właścicielem pojazdu jest (...) S.A. Oddział w (...) ul. (...). Leasingobiorcą jest natomiast firma (...) Sp. z o.o. przy ul. (...) lok. 23 w(...). W

dniu 20 grudnia 2012 roku około godziny 10.00 J. A. (2) pozostawił pojazd na parkingu niestrzeżonym przy Alei (...) w (...) i następnie udał się do pracy.

Tego samego dnia K. W. (1) dokonał włamania do samochodu marki (...) o nr rej. (...) poprzez wybite tylnej szyby w pokrywie bagażnika, po czym zabrał z bagażnika walizkę koloru zielonego z tworzywa sztucznego z zawartością garderoby, kosmetyków, dokumentów firmy (...) Sp. z o.o. (prezentacje produktów) o wartości 600 złotych. J. A. (2) nie odzyskał skradzionych rzeczy.

W wyniku włamania do samochodu została pokrzywdzona firma (...) Sp. z o.o. Pojazd marki B. (...) o nr rej. (...) był objęty ubezpieczeniem (...) w (...) i szkoda została naprawiona w ramach ubezpieczenia. Wartość wybitej szyby tylnej wyniosła 1312,86 złotych, koszt wstawienia 555,44 złotych, łączny koszt naprawy samochodu wyniósł 1868,30 złotych.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego K. W. (1) k. 415-416, 478, 478, 886

- protokół eksperymentu procesowego k. 417-419

- zeznania świadka J. A. (2) – k. 394, 1976-1976v

- szkic – k. 395

- faktura VAT- k. 605

Ad. Zarzut 20.

I. Ż. jest właścicielem pojazdu koloru czarnego marki (...) o nr rej. (...) (nr VIN (...)) z 2008 roku. W dniu 10 lutego 2013 roku około godziny 19.40 I. Ż. zaparkował w/w samochód przy ul. (...) w (...). mężczyzna zamknął drzwi pilotem i następnie udał się do klubu (...).

W tym czasie K. W. (1) dokonał włamania do samochodu marki S. (...) o nr rej. (...) poprzez wybite szyby z lewej strony pojazdu, po czym zabrał z jego bagażnika do którego można było swobodnie sięgnąć z uwagi na brak półki w samochodzie: torbę od laptopa z zawartością laptopa marki (...) (zakupionego dnia 25 lipca 2008 r. za kwotę 3699 złotych) i ładowarki o wartości 1100 złotych, książkę do nauki języka włoskiego o wartości 160 złotych.

Kilka godzin później I. Ż. udał się do samochodu chcąc coś w nim sprawdzić, a stwierdziwszy w nim ślady włamania oraz kradzieży, zgłosił zdarzenie policji.

Pojazd marki S. (...) o nr rej. (...) był objęty ubezpieczeniem (...) Casco i szkoda została naprawiona w ramach ubezpieczenia. Wartość wybitej szyby z lewej strony pojazdu wyniosła 1620 złotych, koszt wstawienia szyby wyniósł 250 złotych, łączny koszt naprawy samochodu wyniósł kwotę 1970 złotych.

I. Ż. nie odzyskał skradzionych rzeczy. Łączna wysokość straty, którą poniósł mężczyzna wynosiła 3130 złotych.

Dowód: - wyjaśnienia oskarżonego K. W. (1) k. 478

- zeznania I. Ż. k. 465-465v, 482v

- protokół oględzin rzeczy k. 471-472

- faktura VAT k. 484

- opinia biegłego k. 665-666

Ad. Zarzut 21.

E. G. jest użytkownikiem służbowego samochodu marki (...) o nr rej. (...) należący do firmy (...) S.A.". W dniu 4 marca 2014 roku około godziny 18.00 E. G. zaparkował w/w pojazd w W. przy ul. (...). Mężczyzna zamknął samochód po czym udał się do restauracji (...) a następnie na (...).

W tym czasie K. W. (1) dokonał włamania do samochodu (...) o nr rej. (...) poprzez wybicie szyby w klapie bagażnika pojazdu po czym zabrał z jego wnętrza służbowe rzeczy tj. czarną torbę na laptopa wraz z laptopem marki (...) o nr seryjnym (...), klucza do programu (...) o nr seryjnym (...), firmowej pieczętki o treści (...) S.A. specjalista ds. instalacji mechanicznych i sanitarnych E. G., o łącznej wartości 6.000 złotych.

Około godziny 21.00 E. G. udał się do samochodu chcąc pojechać do domu, a stwierdziwszy w nim ślady włamania oraz kradzieży, zgłosił zdarzenie policji.

W wyniku zdarzenia firma (...) S.A. poniosła szkodę w łącznej wysokości 6000 złotych. nie odzyskała skradzionych przedmiotów.

dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego K. W. (1) k. 840v-841, 846v-847

-protokół eksperymentu procesowego k. 842-843

-zeznania E. G. k. 787, 799v

-protokół oględzin k. 792—793

- dokumentacja fotograficzna k. 794-795

Ad. Zarzut 22.

A. C. - prowadzący działalność gospodarczą (...) jest użytkownikiem pojazdu marki (...) o nr rej. (...), który był leasingowany w firmie (...) Spółka Akcyjna S.K.A. Oddział II w (...) ul. (...).

W dniu 14 marca 2014 roku około godziny 16.00 A. C. zaparkował w/w pojazd przy ulicy (...) w (...). Mężczyzna następnie zamknął drzwi z pilota po czym udał się do żłobka celem odebrania swojego syna.

W tym czasie K. W. (1) dokonał włamania do pojazdu marki (...) o nr rej. (...) poprzez wybicie prawej szyby bocznej, po czym zabrał z jego wnętrza torbę na laptopa wraz z zawartością: laptopa marki D. (...) 2GB DVD RW i baterii 5200mAh z systemem (...) zakupionego w dniu 29 lutego 2012 r. o wartości 1.500 złotych, okularów optycznych marki T. H. , dokumentów firmowych oraz pieczętki firmowej „ (...) Usługi (...).

Około godziny 16.20 A. C. słysząc alarm w samochodzie udał się w jego kierunku, a stwierdziwszy w aucie ślady włamania oraz kradzieży, zgłosił zdarzenie policji, Następnie mężczyzna wezwał lawetę, która zabrała pojazd do warsztatu przy ul. (...) w W..

Łączna wysokość strat na rzecz A. C. wynosiła kwotę 2500 złotych.

Pojazd marki (...) o nr rej. (...) w okresie od 03 września 2013 r. do dnia 02 września 2014 r. był ubezpieczony w firmie (...) S.A. w zakresie OC/AC/WN/ (...) Pomoc o nr (...). Koszt wybicia prawej szyby bocznej oraz jej wstawienia został pokryty w ramach obowiązującego ubezpieczenia (...).

K. W. (1) sprzedał skradziony laptop marki D. (...) 2GB DVD RW nieustalonej osobie.

W dniu 5 czerwca 2014 roku dokonano przeszukania pomieszczenia mieszkalnego i gospodarczego w P. na ul. (...) należącego do F. B., który prowadził serwis komputerowy. W trakcie przeszukania ujawniono m.in. laptop (...) o nr seryjnym (...), który zakupił od nieznanej osoby.

W dniu 16 lipca 2015 r. F. B. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie sygn. akt II K 184/15 za paserstwo nieumyślne.

A. C. odzyskał skradziony w/w mu laptop, reszty rzeczy natomiast mężczyzna nie odzyskał.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego K. W. (1) k. 840v-841, 846v-847

- eksperyment procesowy - k. 842-843

- zeznania A. C. k. 817, 1384-1385, 1415

- zeznania F. B. k. 1937

- potwierdzenie ubezpieczenia k. 819

- faktura VAT k. 820

- z akt II K 184/15: wyjaśnienia F. B. k. 321-321v, 330-331; protokół zatrzymania osoby - k. 3, protokół przeszukania k. 6-8, wyrok z dnia 16.07.2015 r. - k. 334

Ad. Zarzut 23.

P. W. jest użytkownikiem pojazdu koloru granatowego marki V. (...) o nr rej. (...), który jest własnością jego ojca. W dniu 14 marca 2014 roku około godziny 12.45 P. W. zaparkował w/w pojazd na terenie niestrzeżonego parkingu (...) tuż przy skrzyżowaniu ulic (...)/(...). Mężczyzna zamknął samochód po czym udał się w kierunku (...).

W tym czasie ok. godz. 13.31-13.44 K. W. (1) dokonał włamania do pojazdu marki (...) o nr rej. (...) poprzez wybicie lewej przedniej szyby od strony kierowcy, po czym zabrał z niego torbę na laptopa wraz z laptopem marki (...) o nr (...) o łącznej wartości 1500 złotych.

Miejsce zdarzenia było objęte zasięgiem kamery monitoringu, lecz z uwagi na to, że kamera była typu obrotowego nie zarejestrowano momentu w którym K. W. (1) dokonał przestępstwa.

Około godziny 15.00 K. W. (2) udał się do samochodu chcąc pojechać do domu, a stwierdziwszy w nim ślady włamania oraz kradzieży, zgłosił zdarzenie policji.

Pojazd marki V. (...) o nr rej. (...) nie był objęty ubezpieczeniem (...), koszt naprawy samochodu wraz z wstawieniem wybitej lewej szyby poniósł P. W..

P. W. nie odzyskał skradzionej torby na laptopa wraz z laptopem marki (...) o nr (...).

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego K. W. (1) k. 840v-841, 846v-847

- protokół eksperymentu procesowego k. 842-843

- zeznania świadka P. W. k. 802, 1740v-1741

-szkic – k. 803

-protokół oględzin rzeczy k. 850-851

Ad. Zarzut 24.

W dniu 5 kwietnia 2013 r. A. K. (2) zamieszkała na ul. (...) w (...)dokonała zakupu w sklepie (...) przy ul. (...) na raty roweru marki (...)koloru białego o nr ramy (...) za kwotę 899 złotych. Roweru używał jej syn P. K. (2). Pod tylnymi widełkami umieszczono niezmywalnym markerem napis tj. imię, nazwisko i P. P. K. (2).

W piątek dnia 7 marca 2014 roku P. K. (2) jak zwykle pozostawił rower na ostatnim V piętrze na wprost swojego mieszkania. Rower był przypięty do barierki linka stalową na klucz, a nadto został przystawiony stojakiem na kwiaty.

W dniu 9 marca 2014 roku K. W. (1) ubrany w ciemne spodnie, kurtkę we wzory oraz czapkę koloru czarnego przez otwarte wejście zabezpieczone domofonem dostał się do bloku na ul. (...) w W. i udał się w kierunku piątego piętra na którym zobaczył rower marki (...). Następnie K. W. (1) odsunął stojak na kwiaty po czym nieznanym narzędziem przeciął linkę którą rower był przypięty do barierki. K. W. (1) opuścił budynek wraz z rowerem około godziny 6.49 po czym udał się do mieszkania swojego dziadka na ul. (...) w (...), gdzie zamieszkiwał. Na miejscu nie znaleziono linki zabezpieczającej rower.

Tego samego dnia około godziny 8.42 K. W. (1) na swoim profilu facebook zamieścił wpis „kto chce kupić rower”. Następnie K. W. (1) sprzedał rower nieznanemu osobie.

Około godziny 09.00 A. K. (2) stwierdziła kradzież roweru i zgłosiła zdarzenie policji.

W dniu 15 marca 2014 roku A. K. (2) od administratora budynku O. 61, graniczącego z blokiem przy ul. (...) uzyskała nagranie z kamery monitoringu umieszczonej w bramie z dnia 9 marca 2014 r. , na którym ok. godz. 6.49 rano K. W. (1) przejeżdżał jej skradzionym rowerem. Obraz z monitoringu był słabo widoczny. Widoczna była sylwetka szczupłego mężczyzny wzrostu ok. 170 cm. Następnego dnia A. K. (2) o nagraniu z kamery natychmiast poinformowała dzielnicowego.

Dnia 16 marca 2014 r. funkcjonariusze Policji st. sierż. T. B. i asp. M. G. zatrzymali K. W. (1) oraz dokonali przeszukania mieszkania przy ul. (...) w (...) oraz przynależącego do niego pomieszczenia piwnicznego. W wyniku przeszukania nie ujawniono skradzionego roweru.

A. K. (2) nie odzyskała skradzionego roweru, ponosząc stratę w wysokości 899 złotych.

Dowód:

-wyjaśnienia oskarżonego K. W. (1) - k. 921

- zeznania świadka A. K. (2) k. 889-889v, 904, 933-934, 1357

- zeznania świadka T. B. k. 917-918, 1741v

- zeznania K. W. (3) k. 936-937

-potwierdzenie zakupu k. 893

- dokumentacja fotograficzna k. 894

- protokół zatrzymania osoby k. 909

- protokół przeszukania k. 910-911

- protokół przeszukania osoby k. 912-913

- wydruk z profilu (...) k. 915

-protokół oględzin rzeczy k. 929-930

K. W. (1) przesłuchany w dniu 22 stycznia 2014 roku przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt. 1-6 części wstępnej wyroku (k. 102-103). Wyjaśnił, że dopuścił się ich z powodu braku pieniędzy. Wskazał, iż jest osobą niepracującą i pozostającą na utrzymaniu wujka. Odnośnie kradzieży spryskiwaczy tłumaczył, że nie było problemów z ich wyjęciem ze zderzaka. Wystarczyło pociągnąć je mocno od dołu, a wówczas wysuwały się one bez żadnych uszkodzeń z mocowań. Wszystko zajmowało ok. 2 minuty. Oskarżony wskazał, że sprzedał je na Dworcu Centralnym przypadkowo napotkanym na postoju taksówkarzom, których nie jest w stanie rozpoznać. Za komplet spryskiwaczy brał nie więcej niż 500 złotych.

K. W. (1) przesłuchany w dniu 17 marca 2014 r. (k. 141) jeszcze raz przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt. 1-6 części wstępnej wyroku.

K. W. (1) przesłuchany w dniu 12 grudnia 2012 r. przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt. 7-16 części wstępnej wyroku (k. 302v-303). Wskazał, że wszystkie rzeczy sprzedał napotkanym osobom oraz S. z którym kontaktował go P. B.. Jemu sprzedawał laptopy za około 200 złotych. później już kontaktował się bezpośrednio z tym S.. Elektronarzędzia wyrzucił, ponieważ nikt nie chciał ich od niego kupić. Szyby w samochodzie wybijał kamieniem lub urządzeniem do wypychania szyb, którego już aktualnie nie posiada.

K. W. (1) przesłuchany ponownie w dniu 13 grudnia 2012 r. (k. 322-323) ponownie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt. 7-16 części wstępnej wyroku, wskazując, że były mu potrzebne pieniądze. Podał, że wszystkie rzeczy sprzedał przypadkowym osobom, laptopy za około 200 złotych, sprzęt sportowy, buty a także dokumenty wyrzucił. Oskarżony podał, że przebywał u kolegi P. J., ale on nic nie wiedział na temat kradzieży. Oświadczył, że „nie bałem się że włączy się alarm, że mnie ktoś zobaczy”. Wyraził przy tym skruchę za popełnione przestępstwa.

K. W. (1) przesłuchany w dniu 4 stycznia 2013 r. (k. 415-416) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt. 17-19 części wstępnej wyroku. Odnośnie czynu z pkt. 18 wskazał, że włamania do samochodu marki V. (...) dokonał wspólnie i w porozumieniu z P. S.. Wybił szybę, a torbę z samochodu ukradł P. S.. Następnie rozdzielili się. Mieli się spotkać przy mieszkaniu w/w tj. przy ul. (...) w W.. Kiedy był pod jego domem, zadzwonił do niego. W/w dopiero po chwili wrócił do domu, po czym wręczył mu ze skradzionej torby jedynie pieczętki z jakiejś firmy, informując go, że nic więcej nie było w torbie. Oskarżony wskazał, że wziął je od kolegi i następnie je wyrzucił. Odnosząc się do włamania do samochodu marki (...) i (...) podniósł, że sam tego dokonał. Radio z samochodu sprzedał za 150 złotych w podziemiach (...)przypadkowemu ok. 30 letniemu mężczyźnie. Natomiast przedmioty skradzione z (...) wyrzucił w odległości około 150 metrów od miejsca włamania. W torbie nie było nic wartościowego, dlatego wyrzucił ją w krzaki. Podniósł, że za każdym razem wybijał szyby kamieniem. Nigdy nie planował włamań, tłumacząc że były one spontaniczne.

K. W. (1) przesłuchany w dniu 12 lutego 2013 r. (k. 478) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt.7-20 części wstępnej wyroku. Odmówił składania dalszych wyjaśnień, wskazując że chciałby poddać się dobrowolnie karze.

K. W. (1) przesłuchany w dniu 17 marca 2014 r. po uzupełnieniu zarzutów 7-19 (k. 686) jeszcze raz przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i podtrzymał złożone wcześniej wyjaśnienia.

K. W. (1) przesłuchany w dniu 8 kwietnia 2014 r. (k. 840v-841) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu z pkt. 21 części wstępnej wyroku. Wyjaśnił, że w godzinach wieczornych zauważył mężczyznę jak chowa do bagażnika torbę na laptopa. Poczekał aż się on oddali, po czym podniósł z ziemi kamień i wybił nim klapę tylną w bagażniku,

a następnie ukradł z niego torbę. Oskarżony tłumaczył, że uciekł na (...), gdzie wyrzucił torbę z dokumentami, a laptopa sprzedał nieznanemu mężczyźnie na giełdzie komputerowej przy ul. (...) w (...) za kwotę ok. 400 złotych. Oskarżony oświadczył przy tym, że dokonał dwóch innych przestępstw na terenie M. i jest w stanie wskazać miejsc przedmiotowych włamań,

K. W. (1) przesłuchany w dniu 8 kwietnia 2014 r. (k. 846v-847) podał informacje zbieżne z ujawnionymi podczas eksperymentu procesowego. Dodatkowo oskarżony podał, że dokonywał włamań z powodu swojej ciężkiej sytuacji materialnej, ponieważ znajduje się na utrzymaniu dziadka. Wskazał, że laptopy sprzedał na giełdzie komputerowej przy ul. (...). Nie zna osób, którym sprzedał skradzione przedmioty. Za każdego laptopa otrzymał przeważnie kwotę ok. 400 złotych, które przeznaczył na ubranie dla siebie.

K. W. (1) przesłuchany w dniu 17 marca 2014 r. (k. 921) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu z pkt. 24 części wstępnej wyroku.

Na rozprawie w dniu 4 lutego 2015 r. (k. 1356) ujawniono bez odczytywania wyjaśnienia oskarżonego z k. 102, 103, 140-141, 302-303, 414-416, 478-479, 685-686, 840-841, 846-847, 920-921, a na rozprawie w dniu 22 grudnia 2016 r. (k. 1992) wyjaśnienia z k. 321-323 i 481.

Sąd zważył, co następuje.

Całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie oraz jego analiza pozwoliły na stwierdzenie, iż zarówno sprawstwo, jak i wina oskarżonego K. W. (1) co do przypisanych mu w niniejszej sprawie występków nie budziły wątpliwości.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego K. W. (1) w przeważającej części za wyjątkiem czynu z pkt. 18 o czym będzie mowa niżej. Oskarżony za wyjątkiem czynu 18 nie umniejszał swojej negatywnej roli w zdarzeniach, jasno i z pełną konsekwencją przedstawił ich przebieg, konsekwentnie twierdził, iż zarzucane mu czyny popełnił sam, bez udziału innych osób. Logicznie wyjaśnił, w jaki sposób i dlaczego dokonał kradzieży oraz włamań i kradzieży w/w przedmiotów. Przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanych mu czynów korelowało z pozostałym materiałem dowodowym uznanym za obiektywny w niniejszej sprawie, w szczególności z zeznaniami pokrzywdzonych, świadka T. B., a także z protokołami oględzin rzeczy czy dołączonymi fakturami wprawienia wybitych szyb czy też zamontowania spryskiwaczy reflektorów przednich, jak również wydruku z profilu facebook oskarżonego, na którym zamieścił ofertę sprzedaży roweru skradzionego na szkodę pokrzywdzonej A. K. (2). Na wiarę zasługiwały wyjaśnienia oskarżonego w zakresie okoliczności dokonania kradzieży spryskiwaczy reflektorów przednich (zarzuty 1-6), roweru (zarzut 24) czy też włamań do samochodów i kradzieży z nich mienia (zarzuty 7-11, 13-23) czy też włamań do samochodu i usiłowania kradzieży nieustalonego mienia (zarzut 12).

Wyjaśnienia w zakresie czynu 18 nie zasługują na wiarę. Oskarżony podnosił, że czynu dopuścił się wspólnie z P. S.. Należy tu wskazać pewną rozbieżność w jego depozycjach. Oskarżony początkowo utrzymywał, że wybił jedynie szybę w samochodzie należącym A. Ż., a kradzieży torby dopuścił się P. S., po czym w trakcie eksperymentu procesowego (wizji lokalnej) wskazał, że stał na czatach a wybicia szyby w samochodzie marki V. (...) o nr rej. (...), a następnie kradzieży z jego wnętrza mienia w całości dopuścił się P. S.. Następnie mężczyźni mieli się rozdzielić. Po telefonie oskarżonego mężczyźni spotkali się w umówionym miejscu, a wtedy oskarżony otrzymał od P. S. jakieś pieczątki. P. S. miał twierdzić, że nic więcej nie było w skradzionej torbie. Wyjaśnienia oskarżonego we wskazanym zakresie nie zasługują na wiarę, albowiem są sprzeczne z zeznaniami P. S. (k. 410v-411) i potwierdzającym je protokołem oględzin rzeczy (k. 427-428). W/w świadek wskazał rzeczowo, że jest byłym znajomym K. W. (1), z którym obecnie nie utrzymuje kontaktów. Podał, że w dniu 20 grudnia 2014 roku pracował do godzin wieczornych na ul. (...) i w tym czasie nigdzie nie wychodził. Nadto z protokołu oględzin bezspornie wynika, że w telefonie w/w świadka nie zarejestrowano w dniu 20 grudnia 2014 roku żadnych połączeń. W tym stanie rzeczy wersja zdarzenia zaprezentowana przez oskarżonego, który miał rzekomo dzwonić do P. S. w sprawie podziału skradzionych przedmiotów nie może się ostać.

Co do pozostałych czynów zarzucanych oskarżonemu, dokonując oceny wyjaśnień K. W. (1) Sąd miał na uwadze wyniki przeprowadzonego eksperymentu procesowego w postaci wizji lokalnej (k. 104-109, 304-313, 417-419, 842-843), w efekcie której oskarżony K. W. (1) wskazał w sposób precyzyjny miejsca dokonania większości zarzucanych mu czynów. Sąd uznał, iż jest to zgodne z doświadczeniem życiowym oraz zasadami logicznego rozumowania, że tylko osoba, która dokonała przedmiotowych kradzieży mogła wskazać okoliczności ich popełnienia, i to w sposób tak szczegółowy oraz co znamienne zgodny z zeznaniami pokrzywdzonych i świadków. W ocenie Sądu zrozumiałym jest jednocześnie, iż oskarżony nie był w stanie wskazać miejsc i okoliczności popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów, w szczególności biorąc pod uwagę rozmiar i sposób działania oskarżonego (24 czyny), które mogły niewątpliwie wpłynąć na możliwość odtworzenia przez oskarżonego szczegółów poszczególnych zdarzeń.

Na przymiot wiarygodności zasługiwały zeznania pokrzywdzonych: A. G. k. 10-10v, 1615-1616, M. K. (2) k. 21-21v, 1672v, P. M. (1) k. 35-36, 128v, 1616-1617, P. K. (1) k. 53-54, 16673-1673v, P. L. k. 65, 133v, 1673, L. K. k. 78, 1616, A. K. (1) k. 168-169, 1385, K. J. k. 178v-179, 1386, M. H. k. 192-192v, 1386-1387, A. F. (1) k. 206-207, 1387, M. K. (1) k. 218, 1388, B. K. k. 225v, 607-608, 1388-1389, 1992, A. S. k. 229-229v, 246v, 1820, A. D. k. 238, 1562, M. M. (1) k. 250-250v, 630v-631, 1414v, A. N. k. 259-260, 674-675, 1414v, M. D. W. k. 279, 1740v, B. P. k. 288-289, 334, (...), H. Ż. k. 362-362v, 642v-643, 1615, A. Ż. - k. 376, 1563-1654, J. A. (2) - k. 394, 1976-1976v, I. Ż. k. 465-465v, 482v, E. G. k. 787, 799v, A. C. k. 817, 1384-1385, 1415, P. W. k. 802, 1740v-1741 i A. K. (2) k. 889-889v, 904, 933-934, 1357

Zeznania pokrzywdzonych: A. G., M. K. (2), P. M. (1), P. K. (1), P. L., L. K., w ocenie Sądu były spójne i konsekwentne, nadto korelowały z wyjaśnieniami samego oskarżonego, który nie kwestionował faktu dokonania kradzieży spryskiwaczy reflektorów przednich, czy też z zeznaniami A. K. (2) co do kradzieży roweru.

Zeznania pozostałych pokrzywdzonych korelowały natomiast z wyjaśnieniami oskarżonego, który przyznał się do włamań do samochodów i kradzieży z niego mienia, a także usiłowania dokonania kradzieży po uprzednim wybicciu szyby.

Zeznania właścicieli bądź użytkowników samochodów, które były przedmiotem przestępstw zarzucanych K. W. (1) są rzeczowe, konsekwentne i spójne. Osoby te nie były naocznymi świadkami czynów zarzucanych oskarżonemu, zatem ich zeznania nie traktowały o osobie lub osobach, które miały się dopuścić przestępstw na ich szkodę, a jedynie dotyczyły okoliczności pozostawienia pojazdu i następującego później stwierdzenia kradzieży spryskiwaczy czy roweru czy też zniszczenia samochodu poprzez wybicie szyby i skradzenia pozostawionych w nim rzeczy. Każdy z tych świadków za wyjątkiem A. K. (2) (na rzecz której dokonano kradzieży roweru) podkreślał przy tym, że zaparkowawszy użytkowany przez siebie samochód zamknął go na klucz.

Ewentualne rozbieżności występujące w relacjach świadków (za wyjątkiem zeznań I. Ż. i E. G., których zeznania ujawniono bez odczytywania na rozprawie w dniu 21 listopada 2016 r. - k. 1976v) między zeznaniami składanymi przez nich w toku postępowania przygotowawczego, a sądowego, jako zdaniem Sądu niedotyczące jednak najważniejszych okoliczności przedmiotowej sprawy, były nieistotne z punktu widzenia oceny ich wiarygodności. Uzasadnieniem dla niepamięci świadków, co do pewnych szczegółów zdarzeń na rozprawie jest czasookres, jaki upłynął pomiędzy zdarzeniami (2012, 2013, 2014), a słuchaniem świadków na rozprawie głównej (2015 i 2016).

W żaden sposób zdaniem Sądu wiarygodności zeznań pokrzywdzonych: M. M. (1), A. S., A. K. (1), I. Ż., B. P. i M. D., ich obiektywizmu, nie deprecjonowała okoliczność, iż z opinii biegłego z zakresu wyceny ruchomości wynikała inna, tj. niższa wartość skradzionych przedmiotów, aniżeli z zeznań pokrzywdzonych. Zdaniem Sądu trudno od pokrzywdzonych wymagać, by bardzo precyzyjnie potrafili określić wartość skradzionych przedmiotów w tym laptopów czy elektronarzędzi, uwzględniając w sposób prawidłowy przy szacowaniu jego wartości stopień ich zużycia, są to bowiem wiadomości specjalne.

Sąd dał w pełni wiarę zeznaniom świadka funkcjonariusza T. B. (k. 916-918, 1741-1741v). Policjant nie był bezpośrednim świadkiem kradzieży roweru na szkodę A. K. (2) (zarzut 24), ujął jednakże oskarżonego i precyzyjnie opisał przebieg zdarzeń oraz ustalone okoliczności, w tym jego przyznanie się do dokonania kradzieży. Zeznania tego

świadka są wartościowym materiałem dowodowym, również dlatego, że pochodzą od osoby bezstronnej, która działała w ramach wykonywanych obowiązków służbowych, jako funkcjonariusz publiczny – a więc osoba obiektywna, w żaden sposób nie związana z oskarżonym i nie mająca interesu w obciążaniu go – co jego samego narażałoby zresztą na odpowiedzialność z art. 233 k.k., a także na odpowiedzialność dyscyplinarną i ewentualną utratę pracy.

Jako wiarygodne Sąd ocenił zeznania świadka F. B. (k. 1937, z akt II K 184/15 k. 321-321v, 330-331) skazanego wyrokiem Sądu w Pruszkowie z dnia 16 lipca 2015 r. sygn. II K 184/15, który dokonał od nieustalonej osoby zakupu skradzionego laptopa na szkodę A. C..

Niewiele wniosły do sprawy, a pozostawały bez znaczenia dla oceny kwestii winy oskarżonego zeznania świadków:

L. C. (k. 199v-200, 1387) – świadka czynu z pkt. 8 aktu oskarżenia, który w chwili włamania K. W. (1) do samochodu M. H. siedział w zaparkowanym samochodzie, słysząc dźwięk tłuczonego szkła odwrócił się w stronę dochodzącego odgłosu i zobaczył wówczas chłopaka biegnącego z walizką, nie widział jednak jego twarzy, ale w jego ocenie wyglądał na osobę nieletnią;

J. K. (2) (k. 367v-368, 1562-1563) - świadka czynu z pkt. 17 aktu oskarżenia, który w chwili zdarzenia przebywał w swoim mieszkaniu, słysząc hałas z zewnątrz podszedł do okna i zobaczył osobę, która wysuwała się przez okno samochodu, jednakże świadek nie był w stanie podać rysopisu sprawy, wskazując że nie jest w stanie go poznać;

P. J. (k. 449v, 1415) – kolegi oskarżonego u którego K. W. (1) przebywał do początku grudnia 2012 roku po ucieczce z (...) Ośrodka (...) na ul. (...), świadek nie wiedział nic na temat przestępstw dokonywanych przez K. W. (1);

M. L. (k. 95v, 1673) – który został początkowo wytypowany jako sprawca kradzieży spryskiwaczy reflektorów tj. czynu 6 z aktu oskarżenia, świadek nie posiadał żadnej wiedzy na temat przedmiotowego zdarzenia;

K. W. (3) (k. 936-937, 1741v) i M. S. (k. 900-901) – którzy mieli kupić skradziony rower na rzecz A. K. (2) od K. W. (1) (tj. czyn 24), świadkowie nie posiadali żadnej wiedzy na temat przedmiotowego zdarzenia;

T. S. (k. 275) – który został wytypowany początkowo jako sprawca włamania do samochodu i kradzieży z jego wnętrza m.in. laptopa (tj. czyn 14), świadek nie posiadał żadnej wiedzy na temat przedmiotowego zdarzenia;

P. A. (k. 423v, 1415) – któremu oskarżony K. W. (1) proponował zakup niewiadomego pochodzenia, świadek wskazał nadto, że dla niego oskarżony był „szemraną osobą”; świadek nie posiadał żadnej wiedzy na temat przedmiotowego zdarzenia;

P. B. (k. 315v), który miał kontaktować oskarżonego z paserem w celu sprzedaży skradzionych laptopów, świadek nie posiadał żadnej wiedzy na temat przedmiotowego zdarzenia.

Ustalając wartość przedmiotów, których zaboru bezspornie dokonał oskarżony na szkodę M. M. (1), A. S., K. J., I. Ż., B. P. i M. D. Sąd oparł się na opinii – wycenie o wartości skradzionych przedmiotów sporządzonej przez J. B. biegłego sądowego z zakresu wyceny ruchomości majątkowych (k. 665-666). Na podstawie tej opinii przyjął wartość skradzionych przedmiotów na szkodę:

- M. M. (1) (wycena na dzień 6 grudnia 2012 r.): piły wodnej „D. (...)” na kwotę 2.220 złotych, młotu wyburzeniowego (...) 5C E na kwotę 1.050 złotych, młotowiertarki (...) na kwotę 350 złotych, wkrętarki (...) na kwotę 400 złotych, odkurzacz (...) 25 na kwotę 810 złotych;

- A. S. (wycena na dzień 5 grudnia 2012 r.): Laptop L. (...) na kwotę 1.372 złotych

- K. J. (wycena na dzień 6 grudnia 2012 r.): laptop (...) 550 (...) na kwotę 2.100 złotych,

- I. Ż. (wycena na dzień 10 lutego 2013 r.): Laptop S. (...) na kwotę 1.110 złotych

-B. P. (wycena na dzień 10 grudnia 2012 r.) na kwotę 1.750 złotych

-M. D. (wycena na dzień 10 grudnia 2012 r.) na kwotę 2.100 złotych

W ocenie Sądu biegły w sposób rzetelny przedstawił szacunek wartości w/w przedmiotów, co w sposób należyty uzasadnił. Opinia jego jest zrozumiała, jasna, pełna, rzeczowa, została sporządzona przez doświadczonego specjalistę. Odpowiada ona wszelkim wymogom prawnym i formalnym, jak również nie zawiera elementów, które podważałyby jej wiarygodność. Zarówno sama opinia, jak również kompetencje biegłego nie zostały przez strony zakwestionowane.

Nadto opinię tę sporządzono w oparciu o bogate doświadczenie zawodowe biegłego, poparte wieloletnią praktyką. Biegły w wyczerpujący sposób odpowiedział na pytania postawione przez organ postępowania przygotowawczego, co tym bardziej podnosi wartość dowodową tej opinii. Sąd nie powziął żadnych wątpliwości co do fachowości sporządzenia tej opinii, ani prawidłowości zawartych w niej ustaleń. Zgodnie bowiem z ugruntowanym w tej kwestii stanowiskiem Sądu Najwyższego – „Całkowita dyskwalifikacja dowodów z opinii biegłych wymaga uprzedniego wykazania, że były one oparte na błędnych przesłankach, nie odpowiadają aktualnemu stanowi wiedzy w danej dziedzinie lub są sprzeczne z zasadami logicznego rozumowania” (Wyrok SN - Izba Karna z dnia 6 listopada 2000 r., IV KKN 477/99, Prokuratura i Prawo - dodatek 2001/4 poz. 9, Krakowskie Zeszyty Sądowe 2001/5 poz. 14, Lex nr 51136).

Żadnych wątpliwości Sądu, co do swej wiarygodności i rzetelności nie wzbudziły pozostałe dowody ujawnione w sprawie na rozprawie. Zostały one bowiem sporządzone w sposób prawidłowy, zgodnie do stosownych regulacji prawnych określających ich formę i treść. Dowody te nie dały w ocenie Sądu jakichkolwiek podstaw, by kwestionować je pod względem wiarygodności i fachowości, zostały sporządzone zgodnie z odpowiednimi przepisami, przez powołane do tego instytucje bądź funkcjonariuszy i korzystają z domniemania autentyczności oraz prawdziwości zawartych w nich oświadczeń.

Zdaniem Sądu, wszystkie ocenione wyżej dowody tworzą logicznie powiązaną całość i pozwalają na ustalenie stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego.

Rozważania dot. kwalifikacji prawnej w odniesieniu do czynu z pkt. 1-6 i 24

Mając na uwadze powołane argumenty Sąd uznał, że postępowanie dowodowe wykazało winę oskarżonego K. W. (1) w zakresie postawionych mu przez rzecznika oskarżenia publicznego zarzutów, zaś jego zachowanie w odniesieniu do zarzutów z pkt. 1-6 oraz 24 wyczerpało znamiona zarzucanych mu przestępstw z art. 278 § 1 k.k.

W ocenie Sądu zaproponowane przez Prokuratora kwalifikacje prawne przypisanych K. W. (1) czynów są słuszne, albowiem oskarżony, dokonywał przywłaszczenia z samochodów spryskiwaczy reflektorów przednich (zarzuty z pkt. 1-6) oraz przywłaszczenia roweru (zarzut z pkt. 24).

Zachowanie się sprawcy przestępstwa określonego w art. 278 § 1 k.k. jest ściśle przez ten przepis określone i polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia. Przez zabór rozumieć należy bezprawne wyjęcie rzeczy spod władztwa osoby dotychczas nim władającej (jak właściciel, posiadacz lub osoba posiadająca do rzeczy inne prawa rzeczowe lub obligacyjne) i objęcie go we własne władanie przez sprawcę (zob. J. Bafia, K. Mioduski, M. Siewierski, Kodeks karny..., s. 253-254). Wyjęcie rzeczy ruchomej spod władztwa nastąpić musi wbrew woli osoby nim dysponującej. Przy przestępstwie kradzieży działanie sprawcy należy uznać za ukończone z chwilą gdy sprawca "zawładnął rzeczą, objął ją w swoje posiadanie, bez względu na to, czy zdołał następnie zamiar rozporządzania tą rzeczą jako swoją urzeczywistnić czy też nie" (zob. OSNPG 1985, z. 8, poz. 110).

Kradzież jest przestępstwem materialnym. Do jego znamion należy skutek w postaci objęcia rzeczy wyjętej spod władztwa osoby uprawnionej we władanie sprawcy. Zgodnie z dominującą w polskiej doktrynie i orzecznictwie teorią zawładnięcia, skutek następuje w momencie zawładnięcia rzeczą przez sprawcę, tj. w chwili gdy sprawca objął ją w swoje posiadanie (zob. OSNPG 1985, z. 8, poz. 110). Dla zrealizowania znamienia skutku przestępstwa

kradzieży muszą więc zostać przesądzone łącznie dwa elementy: po pierwsze - fakt pozbawienia przez sprawcę osoby uprawnionej władztwa nad rzeczą, po wtóre - objęcie tej rzeczy przez sprawcę we władanie.

Wyjęcie rzeczy spod władztwa osoby uprawnionej oraz oddalenie się sprawcy z miejsca zdarzenia z tą rzeczą, rozumiane być musi jako zrealizowanie obu konstytutywnych elementów decydujących o powstaniu skutku i w konsekwencji oceniane jako dokonanie przestępstwa kradzieży. Uznanie, że zachowanie sprawcy w takim wypadku wypełnia znamię skutku jest całkowicie niezależne od faktu zatrzymania sprawcy, posiadającego przy sobie rzecz zabraną osobie uprawnionej, w pobliżu miejsca, w którym dokonano zaboru przez funkcjonariuszy Policji. Samo oddalenie się sprawcy z zabraną rzeczą z miejsca zdarzenia przesądza o zakończeniu jego działania, a więc o powstaniu skutku w postaci zawładnięcia rzeczą przez tegoż sprawcę (zob. OSNPG 1987, z. 10, poz. 113).

Przestępstwo określone w art. 278 § 1 k.k. należy do kategorii tzw. przestępstw kierunkowych. Ustawa wymaga, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym jest przywłaszczenie cudzej rzeczy ruchomej. Celem działania sprawcy musi być włączenie rzeczy do majątku sprawcy, objęcie jego w posiadanie lub postępowanie z nią jak z własną.

Subiektywną cechą działania określonego w art. 278 § 1 k.k. jest zamiar przywłaszczenia (*animus res sibi habendi*), bez względu na to, jaka była pobudka działania sprawcy, np. chęć wzbogacenia się czy jakikolwiek inny motyw działania.

Kradzieży od strony podmiotowej musi towarzyszyć tzw. *dolus directus coloratus* w odniesieniu do znamienia, co do którego ustawa wymaga, by było objęte celem, a więc w odniesieniu do zabrania rzeczy. Zamiarem bezpośrednim musi być jednak objęta całość znamion strony przedmiotowej czynu zabronionego. Chęć popełnienia czynu zabronionego musi odnosić się do całości elementów określających dany typ czynu zabronionego. W przypadku kradzieży chęcią objęta więc być musi całość znamion strony przedmiotowej, tj. zabór cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia. Oznacza to, iż dla popełnienia tego przestępstwa nie wystarczy, aby sprawca "godził się" na możliwość przywłaszczenia. Dla subiektywnego przypisania kradzieży niezbędne jest wykazanie, że sprawca miał świadomość znaczenia swojego działania, tzn. tego, iż zmierzał do przywłaszczenia rzeczy i jednocześnie chciał przywłaszczyć sobie cudzą rzecz ruchomą. Zabór rzeczy musi następować w celu przywłaszczenia, tzn. włączenia przez sprawcę rzeczy do swojego majątku połączonego z trwałym pozbawieniem władztwa nad rzeczą jego dotychczasowego właściciela (zob. OSNPG 1989, z. 8, poz. 94). Koniecznym warunkiem kradzieży jest działanie sprawcy z zamiarem trwałego pozbawienia właściciela rzeczy możliwości swobodnego nią dysponowania (wyrok SN z 6 września 1988 r., IV KR 237/88, nie publikowany).

W niniejszej sprawie oskarżony K. W. (1) : w dniach 28/30 listopada 2013 r., 09/10 grudnia 2013 r., 06/11 listopada 2013 r. , 13/14 grudnia 2013 r., 06/07 grudnia 2013 r. 04/05 stycznia 2014 r. dokonał zaboru spryskiwaczy reflektorów przednich z samochodu powodując tym szkodę na rzecz ujawnionych pokrzywdzonych w ten sposób, podchodził do samochodu, a następnie chwytając mocno od dołu wyciągał spryskiwacze, po czym oddalał się z miejsca zdarzenia sprzedając w/w przedmioty na Dworcu Centralnym w celu pozyskania pieniędzy (zarzuty w pkt. 1-6) oraz w dniu 9 marca 2014 r. dokonał zaboru roweru, powodując tym samym szkodę na rzecz ujawnionej pokrzywdzonej w ten sposób, że wszedł do klatki schodowej przez otwarte drzwi bądź z innym mieszkańcem danego budynku, następnie przeciął linkę zabezpieczającą, którą rower był przymocowany do przeszkody i wyszedł wraz z rowerem, po czym sprzedał rower w celu pozyskania pieniędzy na własne potrzeby. Działanie oskarżonego miało na celu i stanowiło wyjęcie przedmiotów tj. spryskiwaczy czy też roweru spod władztwa uprawnionych osoby tj. ich właścicieli. Okoliczności przedmiotowe czynu pozwoliły jednoznacznie na ustalenie, iż oskarżony działał w celu przywłaszczenia zabranych rzeczy, tj. włączenia ich do swego stanu posiadania, bez żadnej ku temu podstawy i bez zgody uprawnionej osoby. Bezspornym jest, że oskarżony zrealizował własnym zachowaniem znamiona przestępstwa kradzieży, bowiem wykonał zamierzone działanie samodzielnie w całości. Nie budzi wątpliwości, iż oskarżony miał zamiar przywłaszczenia sobie roweru czy też spryskiwaczy reflektorów przednich, włączenia ich stanu swojego posiadania, zwłaszcza że w przypadku kradzieży roweru posiadał on przy sobie odpowiednie narzędzie umożliwiające mu przecięcie linki zabezpieczającej.

W ocenie Sądu, koniecznym było jednak sprecyzowanie:

-opisu drugiego czynu przypisanemu oskarżonemu sprostowanie oczywistej omyłki pisarskiej w zakresie miejsca popełnienia czynu tj. ul. (...)

- opisu czwartego czynu przypisanemu oskarżonemu poprzez wskazanie, że straty zostały wyrządzone nie na rzecz firmy (...) SA, a na rzecz P. K. (1)

Rozważania dot. kwalifikacji prawnej w odniesieniu do czynów z pkt. 8-23

Mając na uwadze powołane argumenty Sąd uznał, że postępowanie dowodowe wykazało winę oskarżonego K. W. (1) w zakresie postawionych mu przez rzecznika oskarżenia publicznego zarzutów, zaś jego zachowanie w odniesieniu do zarzutów z pkt. 8-23 wyczerpało znamiona zarzucanych mu przestępstw z art. 279 § 1 k.k. lub z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k.

W ocenie Sądu zaproponowane przez Prokuratora kwalifikacje prawne przypisanych K. W. (1) czynów są słuszne, albowiem oskarżony, uprzednio rozbijając szyby zamkniętych na zamek samochodów osobowych, zabierał w celu przywłaszczenia znajdujące się w środku nich przedmioty (dokonanie czynów z art. 279 § 1 k.k. – zarzuty 8-11, 13-23), bądź po wybitciu szyby i penetrowaniu wnętrza tego pojazdu w celu zaboru znajdujących się tam przedmiotów, nie dokonał kradzieży z uwagi na przeszkodzenie mu w tym (usiłowanie z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. – zarzuty 12).

W ocenie Sądu, koniecznym było jednak sprecyzowanie:

-opisu siódmego czynu przypisanemu oskarżonemu poprzez wskazanie, że laptop marki (...) o wartości 2100 złotych został skradziony na szkodę A. K. (1) (k. 1385 i 1386), zaś torba o wartości 400 złotych na szkodę K. J. i łączna strata na szkodę A. K. (1) wyniosła 5165 złotych (na co składa się koszt wybitej szyby oraz jej wstawienia w wysokości 3065 złotych a także wartość laptopa);

- opisu trzynastego przypisanemu oskarżonemu poprzez wskazanie łącznej wysokości straty poniesionej przez M. M. (1) w kwocie 5416 złotych (na co składa się koszt utraconych elektronarzędzi w kwocie 4816 złotych oraz koszt wybitej szyby oraz jej wstawienia w wysokości 600 złotych);

-opisu dwudziestego drugiego poprzez wskazanie wybitej szyby tj. prawej co wynika z zeznań A. C. k. 817.

Zauważyć należy, że kradzież z włamaniem zachodzi wtedy, gdy sprawca zabiera mienie w celu przywłaszczenia w następstwie usunięcia przeszkody materialnej, będącej częścią konstrukcji pomieszczenia zamkniętego lub specjalnym zabezpieczeniem chroniącym dostęp do mienia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 03 lutego 1999 r., V KKN 566/98, Orz. Prok. i Pr. 1999, nr 7-8).

Przesłanką uznania pomieszczenia za zamknięte jest zarówno jego zamknięta konstrukcja, jak i zaopatrzenie w specjalne przeszkody utrudniające dostęp do wnętrza (bramy, zamki w drzwiach, kłódki, plomby, mechanizmy szyfrowe itp.).

Nie ulega wątpliwości, że stanowi kradzież z włamaniem sforsowanie zabezpieczeń zamkniętego pojazdu mechanicznego, aby dostać się do jego wnętrza i dokonać zaboru znajdujących się tam przedmiotów (radiodtwarzacza, narzędzi, innego pozostawionego przedmiotu). W orzecznictwie przyjmuje się, że włamanie może polegać na wybitciu szyby, wyłamaniu zamka albo jego otwarciu dopasowanym kluczem lub nawet oryginalnym kluczem, który sprawca wcześniej ukradł (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 06 grudnia 2006 r., III KK 358/06; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 08 lipca 1983 r., IV KR 132/83, OSNPG 1984, nr 1, poz. 2 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 czerwca 1985 r., III KR 185/85, OSNPG 1986, nr 4, poz. 51).

Przestępstwo kradzieży z włamaniem z art. 279 § 1 k.k. należy do kategorii tzw. przestępstw kierunkowych. Ustawa wymaga, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym jest przywłaszczenie cudzej rzeczy ruchomej. Celem działania sprawcy musi być włączenie rzeczy do majątku sprawcy, objęcie jej w posiadanie lub postępowanie z nią jak z własną.

Subiektywną cechą działania określonego w cytowanych przepisach jest zamiar przywłaszczenia (animus res sibi habendi), albowiem kradzieży z włamaniem od strony podmiotowej musi towarzyszyć tzw. dolus directus coloratus w odniesieniu do znamienia, co do którego ustawa wymaga, by było objęte celem, a więc w odniesieniu do zabrania rzeczy.

Okoliczności przedmiotowe czynów pozwoliły w ocenie Sądu na jednoznaczne ustalenie, iż K. W. (1) działał w celu przywłaszczenia zabieranych rzeczy, tj. włączenia ich do swego stanu posiadania, bez żadnej ku temu podstawy i bez zgody uprawnionych osób.

Zabrane przy tym przez oskarżonego w dniach 6, 3, 5, 6-7, 10, 20,30 grudnia 2012 r. oraz 10 lutego 2014 r. i 4 i 14 marca 2014 r. z samochodów przedmioty stanowiły cudzą własność, czego nie uszanował oskarżony. Po przełamaniu zabezpieczeń do samochodu (poprzez wybicie szyby) bezprawnie wszedł on w posiadanie znajdujących się tam przedmiotów i zabrał je w celu przywłaszczenia i rozdysponowania na własne cele oraz usiłował dokonać w pkt 12 zaboru w czym mu przeszkadzono. Po czym oddalił się z miejsca dokonania zaboru.

Działanie oskarżonego było przy tym umyślne, nastawione na określony cel, tj. pozyskania pieniędzy na własne potrzeby, bo jak wskazywał w swoich wyjaśnieniach, nie pracował i pozostawał na utrzymaniu członków swojej rodziny. Oskarżony miał świadomość, iż narzędzia, laptopy, torby z ich zawartością, które zabiera nie są jego własnością i nie ma on żadnego prawa, aby nimi rozporządzać, a jednocześnie miał jasno określony cel (wołę) pozyskania i przywłaszczenia ich i dążył do jego realizacji. Oskarżony działał zatem z zamiarem bezpośrednim kierunkowym.

Sąd w przedmiotowej sprawie nie dopatrywał się żadnych okoliczności, które wyłączałyby możliwość przypisania oskarżonemu K. W. (1) winy. Oskarżony jest osobą poczytalną, nie działał pod wpływem błędu. Chociaż w chwili popełnienia czynów z pkt.7-19 nie był osobą pełnoletnią, można było od niego wymagać zachowania zgodnego z obowiązującymi normami prawnymi, a jego postępowania nie usprawiedliwiają żadne okoliczności ekstremalne.

Oceniając stopień winy K. W. (1) Sąd uznał, iż przypisanych mu czynów oskarżony dopuścił się umyślnie, w zamiarze bezpośrednim. Nic nie usprawiedliwia jego zachowania, dlatego stopień jego winy jest znaczny.

Stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonego czynów Sąd uznał za bardzo wysoki, mając na uwadze rodzaj naruszonego przez niego dobra, postać zamiaru, motywację oskarżonego, jak również okoliczności popełnienia czynu. Nie ulega wątpliwości, że zachowanie oskarżonego wzbudza silną społeczną dezaprobatę. Skierowane jest przeciwko jednemu z podstawowych dóbr chronionych prawem jakim jest mienie, własność, a więc przeciwko dobru, które w gradacji dóbr chronionych prawem usytuowane jest tuż za ludzkim życiem i zdrowiem. Znaczna społeczna szkodliwość czynów oskarżonego płynie również z działania przez niego umyślnie w zamiarze bezpośrednim.

Wymierzając kary jednostkowe orzeczone wobec oskarżonego K. W. (1) Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary, określonymi w art. 53 k.k., nadto miał na względzie wszystkie okoliczności przemawiające zarówno na korzyść oskarżonego, jak i na jego niekorzyść. Ze względu na okoliczność, że oskarżony stosownie do przepisu art. 115 § 10 k.k. jest przestępcą młodocianym, a w chwili popełnienia czynów zabronionych opisanych w pkt 7-19 nie był osobą pełnoletnią, Sąd zgodnie z art. 54 § 1 k.k. kierował się przede wszystkim koniecznością wychowania oskarżonego K. W. (1).

Do okoliczności niewątpliwie łagodzących zaliczyć należało fakt, iż oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów.

Do okoliczności obciążających należy znaczny stopień społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonemu, działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. A także fakt iż oskarżony jest osobą karaną (k. 1887v):

- przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w dniu 11.08.2014r. (sygn. akt IV K 358/14) za czyny z art. 278 § 1 k.k. i art. 279 § 1 k.k. ;
- przez Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w dniu 12.05.2015r. (sygn. akt V K 387/14) za czyn z art. 286 § 1 k.k.;
- przez Sąd Rejonowy dla Warszawy-Pragi-Południe w dniu 08.10.2015r. (sygn. akt IV K 169/15) za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze, że „ Kara wymierzona młodocianemu winna mieć charakter wychowawczy. Aczkolwiek wychowawczy charakter kary nie oznacza pobłażliwości dla sprawcy, to jednak należy go uwzględnić w konfrontacji z właściwościami osobistymi i trybem życia oskarżonego.”, por. wyrok SA w (...), z dnia 4 lutego 2014 roku, sygn. akt II AKa 8/14, Legalis nr 1024187.

Mając powyższe na względzie, uwzględniając również wartość szkody, Sąd wymierzył oskarżonemu:

- za czyny 1-6 z części wstępnej wyroku na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 r. – karę 1 roku pozbawienia wolności. Mając bowiem na uwadze treść normy art. 91 § 1 k.k., tj. popełnienie przez oskarżonego w krótkich (data czynów -28/30 listopada, 09/10 grudnia, 06/11 grudnia, 13/14 grudnia, 06/07 grudnia 2013 r. oraz w dniu 04/05 stycznia 2014 r.) odstępach czasu oraz w niewątpliwie podobny sposób (zabór spryskiwaczy reflektorów przednich poprzez ich wyjęcie z samochodu w celu przywłaszczenia mienia) czynów o de facto tożsamej kwalifikacji - Sąd przyjął, iż czyny przypisane oskarżonemu w pkt 1 - 6 stanowią ciąg przestępstw i wymierzył mu jedną karę o czym pouczył na rozprawie w dniu 22 grudnia 2016 r.;
- za czyny 7-19 z części wstępnej wyroku na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 r. – karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Mając bowiem na uwadze treść normy art. 91 § 1 k.k., tj. popełnienie przez oskarżonego w krótkich (w ciągu 1 miesiąca - data czynów – 3 (2 czyny), 5 (2 czyny), 6 (2 czyny), 6/7, 10 (3 czyny), 20 (2 czyny) i 30 - grudnia 2012 r.) odstępach czasu oraz w niewątpliwie podobny sposób (dokonanie włamań do samochodów poprzez wybite szyb) trzynastu czynów o tożsamej kwalifikacji (dokonanie czynów z art. 279 § 1 k.k. i usiłowanie czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k.) Sąd zakwalifikował przypisane oskarżonemu czyny jako ciąg przestępstw, o czym pouczył na rozprawie w dniu 22 grudnia 2016 r. Sąd podzielił pogląd, iż przestępstwa popełnione w formie dokonania i usiłowania mogą wchodzić w skład jednego ciągu przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 k.k. (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2000r., I KZP 17/00, OSNKW 2000/7-8/56).

- za czyn 20 z części wstępnej wyroku na podstawie art. 279 § 1 k.k. – karę 1 roku pozbawienia wolności;
- za czyny 21-23 z części wstępnej wyroku na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 r. – karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności. Mając bowiem na uwadze treść normy art. 91 § 1 k.k., tj. popełnienie przez oskarżonego w krótkich (w ciągu kilku dni - data czynów – 4 i 14 marca 2014 r.) odstępach czasu oraz w niewątpliwie podobny sposób (wybite szyby w samochodzie a następnie zabór mienia w celu jego przywłaszczenia) czynów o de facto tożsamej kwalifikacji - Sąd przyjął, iż czyny przypisane oskarżonemu w pkt 21 - 23 stanowią ciąg przestępstw i wymierzył mu jedną karę o czym pouczył na rozprawie w dniu 22 grudnia 2016 r.;
- za czyn 24 z części wstępnej wyroku na podstawie art. 278 § 1 k.k. – karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

Sąd rejonowy zastosował ustawę kodeks karny w brzmieniu obowiązującym przed nowelizacją, która weszła w życie w dniu 1 lipca 2015 r. z uwagi na jej względniejsze brzmienie dla oskarżonego. Sąd miał na uwadze wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2016 r. sygn. akt II KK 351/16 odnoszący się do stosowania ustawy względniejszej dla sprawcy. Zgodnie z jego treścią „w zakresie właściwego stosowania przepisu art. 4 § 1 KK sąd musi dokonać wyboru między konkurującymi ustawami i zastosować całościowo jedną z nich, tj. tę, która in concreto jest względniejsza dla sprawcy”.

Orzeczenie o każdej z tych kar jednostkowych, ukształtowane w powyższy sposób, czyni zadość dyrektywom wymiaru kary, pozwalając na uświadomienie oskarżonemu naganność jego postępowania i powstrzymanie go od podjęcia analogicznych działań w przyszłości, osiągając w konsekwencji cele stawiane wymiarowi kary w zakresie prewencji szczególnej.

Nadto, zdaniem Sądu, ukształtowane w powyższy sposób orzeczenie o karze będzie stanowiło także czytelny sygnał dla obywateli, iż popełnianie przestępstw jest nieopłacalne i każdorazowo spotka się z nieuchronną karą, powstrzymując tym samym potencjalnych sprawców przestępstw od realizacji zamiaru naruszenia prawa.

Reasumując, ukształtowane w stosunku do oskarżonego w powyższy sposób kary pozostają adekwatne do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości zarzuconych oskarżonemu czynów, nie przekraczając żadnego z nich, a nadto, że uwzględniają całość dyrektyw stawianych ich wymiarowi, pozostając karami sprawiedliwymi i zgodnymi ze społecznym poczuciem sprawiedliwości, nie będąc ani rażąco łagodnymi, ani też rażąco niewspółmiernie surowymi.

Wymierzając zaś oskarżonemu karę łączną Sąd uczynił to na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 r. Miał na uwadze bowiem, że zgodnie z aktualnie obowiązującym przepisem art. 86 § 1 k.k. Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach.

Zgodnie z art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 r. - jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

W myśl art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 r. - Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 15 lat pozbawienia wolności.

Z kolei z art. 91 § 2 k.k. wynika, że jeżeli sprawca w warunkach określonych w art. 85 k.k. popełnia dwa lub więcej ciągów przestępstw określonych w § 1 tego przepisu lub ciąg przestępstw oraz inne przestępstwo, sąd orzeka karę łączną, stosując odpowiednio przepisy tego rozdziału. W sytuacji określonej w art. 91 § 2 k.k. sąd wymierza zatem karę łączną - nie w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, z uwzględnieniem górnych granic poszczególnych rodzajów kar wskazanych w art. 86 § 1 k.k., lecz - w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za ciąg przestępstw lub za jednostkowe czyny, w zależności od tego, która z nich jest surowsza, do sumy orzeczonych w danym postępowaniu kar za ów ciąg lub ciągi przestępstw i za czyny jednostkowe, oczywiście z uwzględnieniem górnych granic poszczególnych rodzajów kar (wyrok SN z dnia 25 lutego 2010 r., IV KK 397/09, OSNwSK 2010, nr 1, poz. 441).

Wymiar kary łącznej jest dwuetapowy. W pierwszym etapie sąd wymierza kary jednostkowe, w drugim karę łączną. Względ na społeczne niebezpieczeństwo przypisanych sprawcy czynów powinien być brany pod uwagę na pierwszym etapie wymiaru, czyli przy orzekaniu kar jednostkowych. W drugim etapie, przy określaniu wysokości kary łącznej sąd powinien dawać prymat dyrektywom prewencji indywidualnej i generalnej (...)” (uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego - Izba Karno z dnia 28 listopada 1990 r. II KR 61/90, OSP 1991/11-12 poz. 292).

Aktualne pozostają wytyczne Sądu Najwyższego co do potrzeby badania związku podmiotowego i przedmiotowego pomiędzy zbiegającymi się czynami, jako okoliczności decydującej w poważnej mierze o zastosowaniu zasady absorpcji przy wymiarze kary łącznej (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 października 1983 r., OSNKW 1984, nr 5-6, poz. 65; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 1986 r., OSNKW 1976, nr 10-11, poz. 128). Podobne stanowisko prezentują sądy apelacyjne (Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 8 marca 2001, sygn. II AKa 59/01, Prok.i Pr. 2002/3/21, Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 28 czerwca 2002, sygn. II AKa 138/02, KZS 2002/7-8/41 oraz Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 9 maja 2001, sygn. II AKa 63/01, Prok.i Pr. 2002/7-8/20). Z kolei Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 9 maja 2001, sygn. II AKa 63/01, opubl. w Prok.i Pr. 2002/7-8/20 wskazał, że zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest nie tylko relacjami zachodzącymi pomiędzy osądzonymi czynami, czyli bliskością związku przedmiotowo-podmiotowego, ale także tym, w jakich odstępach czasu zostały one popełnione. W konsekwencji Sąd Apelacyjny zauważa, że im bliższe są te relacje, tym bardziej wyrok łączny powinien być zbliżony do dopuszczalnego minimum, uwarunkowanego wysokością kar orzeczonych za przestępstwa, objęte tym wyrokiem. Zasadę absorpcji stosuje się więc, gdy przestępstwa wskazują na bliską więź przedmiotową i podmiotową, są jednorodnej i popełnione zostały w bliskim związku czasowym i miejscowym, stanowiąc blisko powiązany zespół zachowań sprawcy, mimo godzenia w różne dobra osobiste.

Wymiar kary łącznej mógł oscylować w niniejszej sprawie w granicach od minimalnie 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (absorpcja) do maksymalnie 6 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności (kumulacja). Stąd orzeczona K. W. (1) kara łączna w wymiarze 3 lat pozbawienia wolności jest adekwatna w ustalonych warunkach przedmiotowej sprawy. Sąd ocenił w tej mierze związek przedmiotowo – podmiotowy między popełnionymi przez oskarżonego czynami, okoliczność godzenia w te same dobra chronione prawem (mienie), skumulowanego działania oskarżonego w krótkim czasie (czyny 1-7 od dnia 28/30 listopada 2013 r. do dnia 04/05 stycznia 2014 r.; czyny 7-19 od dnia 3 grudnia 2012 r. do dnia 30 grudnia 2012 r.; czyn 20 w dniu 10 lutego 2013 r., czyny 21-24 od dnia 4 marca do 14 marca 2014 r.). Wziął pod uwagę wcześniejszą karalność oskarżonego.

Kara musi być przy tym dolegliwością, aby pomogła uświadomić oskarżonemu, że postąpił w sposób sprzeczny z porządkiem prawnym i jednocześnie powstrzymać go od kolejnych naruszeń. Orzekając karę łączną pozbawienia wolności w tym wymiarze, Sąd miał również na uwadze cele zapobiegawcze i wychowawcze kary w ramach prewencji indywidualnej oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej w społeczeństwie, jak również cele prewencji generalnej.

Biorąc powyższe elementy pod uwagę Sąd orzekł wobec K. W. (1) karę łączną pozbawienia wolności w wysokości 3 lat (na zasadzie asperacji blisko zasady absorpcji).

Jednocześnie Sąd, biorąc pod uwagę właściwości i warunki osobiste oskarżonego doszedł do przekonania, iż niecelowym byłoby zastosowanie wobec niego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności. Oskarżony K. W. (1) jest osobą karaną (k. 1887v), dopuścił się tych czynów, w krótkich odstępach czasu, z wyjątkową precyzją czy to wyciągając spryskiwacze reflektorów z samochodu czy też wybijając szybę i dokonując zaboru mienia. Stąd w ocenie Sądu w stosunku do oskarżonego nie istnieje pozytywna prognoza kryminologiczna a tym samym możliwość zastosowania względem niego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary. Kary pozbawienia wolności z warunkowym ich zawieszeniem nie byłaby dla niego wystarczającą przestrożą na przyszłość. Stąd należało orzec względem niego bezwzględną karę łączną pozbawienia wolności.

Realizując dyrektywy ustawowe, na podstawie art. 63 § 1 k.k. w brzmieniu sprzed nowelizacji ustawą z dnia 20 lutego 2015 roku w zw. z art. 4 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego K. W. (1) łącznej kary pozbawienia wolności, Sąd zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach: od 21 stycznia do 22 stycznia 2014 r., 12 grudnia 2012 r., 2 stycznia 2013 r., 11 lutego 2013 r., 8 kwietnia 2014 r., 16 marca 2014 r.

Przy czym Sąd, zgodnie z treścią art. 4 § 1 k.k. zastosował ustawę kodeks karny w brzmieniu obowiązującym przed nowelizacją (uprzednie brzmienie art. 63 § 1 k.k. jest dla oskarżonego co do zasady względniejsze), która weszła w życie w dniu 1 lipca 2015 r. - z uwagi na brak możliwości precyzyjnego ustalenia godzin zwolnienia oskarżonego.

Mając na uwadze konieczność uświadomienia K. W. (1) nieopłacalności popełniania przestępstw, a tym samym – osiągnięcia wobec oskarżonego celów zapobiegawczych i wychowawczych, Sąd uznał za zasadne nałożenie na niego na mocy art. 46 § 1 k.k., obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych zgodnie z ich wnioskiem:

- P. L. kwoty 748,68 złotych, stanowiącej równowartość naprawy samochodu powstałej w wyniku wyrwania dwóch spryskiwacza reflektorów przednich, którą pokrył pokrzywdzony jak wynika z jego zeznań złożonych na rozprawie w dniu 26 października 2015 r. (k. 1673);

-A. K. (1) kwoty 2100 złotych, stanowiącej równowartość rzeczy, których nie odzyskała tj. laptopa zgodnie z jej wnioskiem złożonym na rozprawie w dniu 20 marca 2015 r. (k. 1385). Wartość wybitej szyby w pokrywie bagażnika samochodu oraz jej wstawienia została oceniona na kwotę 1980 zł, ale pokrzywdzona zgłosiła szkodę do ubezpieczyciela(...), zatem w tej części brak było podstaw do naprawiania na jej rzecz szkody;

-K. J. kwoty 400 złotych, stanowiącej równowartość torby skórzanej, której nie odzyskała;

-M. H. kwoty 1650 złotych, stanowiącej równowartość rzeczy, których nie odzyskał tj. nesesera o wartości 300 złotych z zawartością portfela o wartości 150 złotych, dowodu osobistego, prawa jazdy, karty emeryta, 3 kart kredytowych banku (...), dowodu rejestracyjnego, 8 sztuk pamięci przenośnych o wartości 800 złotych, pióra wiecznego marki(...)o wartości 400 złotych, dokumentów. Wartość wybitej szyby w lewych tylnych drzwiach samochodu oraz jej wstawienia została oceniona na kwotę 781,72 zł, ale pokrzywdzony zgłosił szkodę do ubezpieczyciela (...), zatem w tej części brak było podstaw do naprawiania na jego rzecz szkody;

-A. F. (1) kwoty 500 złotych, stanowiącej równowartość rzeczy, których nie odzyskał tj. torby sportowej marki (...) z zawartością butów sportowych marki (...), czterech koszulek z krótkim rękawem, spodni w kolorze czarnym, dwóch bluz sędziowskich marki (...), dwóch gwizdków sędziowskich, dokumentów sędziowskich zgodnie z jego wnioskiem złożonym na rozprawie w dniu 20 marca 2015 r.(k. 1387).

-M. i B. K. kwoty 2550 złotych, stanowiącej równowartość rzeczy, których nie odzyskali tj. torebki damskiej o wartości 400 złotych z zawartością skórzanej kosmetyczki marki (...) wraz z kosmetykami o wartości 600 złotych, okularów korekcyjnych (...) o wartości 1500 złotych, przenośnego nośnika danych o wartości 50 złotych, zgodnie z ich wnioskiem złożonym na rozprawie w dniu 20 marca 2015 r. (k. 1388.1389).

-M. M. (2) kwoty 5416 złotych, stanowiącej równowartość rzeczy, których nie odzyskał tj. piły wodnej marki(...)o wartości 2200 złotych, młota wyburzeniowego marki(...)o wartości 1050 złotych, młotowiertarki marki(...)wraz z zestawem wiertel o wartości 354 złotych, wkrętarki marki (...) o wartości 402 złotych, odkurzacza marki (...)o wartości 810 złotych oraz kwoty 600 zł za naprawę samochodu w wyniku wstawienia wybitej tylnej szyby;

-A. N. kwoty 2450 złotych, stanowiącej równowartość rzeczy, których nie odzyskał tj. laptopa marki (...)z myszką i zasilaczem o wartości 1700 złotych wraz z plecakiem na laptopa o wartości 100 złotych, srebrnych spinek do koszuli o wartości 400 złotych, wizytownika skózanego marki (...) o wartości 150 złotych, perfum o wartości 100 złotych;

-M. W. kwoty 2599 złotych, stanowiącej równowartość rzeczy, których nie odzyskała tj. aktówki marki (...)o wartości 499 złotych, tabletu marki (...)o wartości 2100 złotych zgodnie z jej wnioskiem złożonym na rozprawie w dniu 9 grudnia 2015 r.(k. 1740v). Wartość wybitej lewej szyby w tylnych drzwiach samochodu oraz jej wstawienia została oceniona na kwotę 517 zł, ale pokrzywdzona zgłosiła szkodę do ubezpieczyciela (...), zatem w tej części brak było podstaw do naprawiania na jej rzecz szkody.

-A. Ż. kwoty 7808 złotych stanowiącej równowartość rzeczy, których nie odzyskał tj. skórzanej teczki z zawartością komputera marki(...)o wartości 3500 złotych, okularów dwuogniskowych o wartości 2000 złotych, parasola o wartości 60 złotych, trzech pieczętek, kluczy, dokumentów oraz kosztu wstawienia wybitej szyby w lewych drzwiach pojazdu która wyniosła 413 złotych i nie została pokryta w ramach ubezpieczenia, bo nie została przez niego zgłoszona zgodnie z jego wnioskiem złożonym na rozprawie w dniu 16 lipca 2015 r.(k. 1563)

- J. A. (2) kwoty 600 złotych, stanowiącej równowartość rzeczy, których nie odzyskał tj. walizki koloru zielonego z tworzywa sztucznego z zawartością garderoby, kosmetyków, dokumentów firmy (...) Sp. z o.o. zgodnie z jego wnioskiem złożonym na rozprawie w dniu 21 listopada 2016 r.(k. 1976v)

- P. W. kwoty 1500 złotych , stanowiącej równowartość rzeczy, których nie odzyskał tj. torby na laptopa wraz z laptopem marki (...)o nr (...) zgodnie z jego wnioskiem złożonym na rozprawie w dniu 9 grudnia 2015 r.(k. 1741)

-A. C. kwoty 700 złotych stanowiącej równowartość rzeczy, których nie odzyskał tj. torby na laptopa, okularów optycznych, dokumentów firmowych oraz pieczętki firmowej (...);

Sąd nie zasądzał obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych: M. K. (2) (k. 1672v), A. G. (k. 1615-1616), L. K. (k. 1616), P. M. (1) (k. 1616-1617), P. K. (1) (k. 1673-1673v) z uwagi na fakt, iż szkoda została naprawiona w ramach (...) Casco. W pozostałym zakresie nie orzekał o w/w obowiązku z uwagi na brak wniosku pokrzywdzonych.

Mając na uwadze, że oskarżony K. W. (1) korzystał w toku postępowania z pomocy obrońcy wyznaczonego z urzędu, którego wynagrodzenie z tytułu udzielanej pomocy prawnej nie zostało w całości, ani w części uiszczone, Sąd zasądził na rzecz adwokata I. S. kwotę 1260 złotych plus 23 % podatku VAT. Sąd kierował się w tym zakresie dyrektywą art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. oraz przepisami § 14 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 3 w zw. z § 16 oraz § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tj.: Dz.U. z 2013r., poz. 461 ze zm.).

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego K. W. (1) od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych, wydatki przejmując na rachunek Skarbu Państwa, gdyż uznał, że ich uiszczenie byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe ze względu na jego sytuację majątkową, jak również wobec faktu, iż została orzeczona wobec niego bezwzględna kara łączna pozbawienia wolności oraz obowiązek naprawienia szkody.